

Lovforslag nr. L 69. Fremsat den 9. november 1995 af skatteministeren (Carsten Koch)

Forslag

til

Lov om ændring af forskellige energiafgiftslove mv.

(Afgiftstekniske ændringer m.v.)

§ 1

I lov nr. 419 af 14. juni 1995 om afgift af naturgas og bygas foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 3, indsættes efter 2. pkt.:

»Såfremt gas omfattet af 2. pkt. også anvendes til fremstilling af elektricitet, som der ikke skal betales afgift af efter lov om afgift af elektricitet, finder fordelingsreglerne i § 8, stk. 2, tilsvarende anvendelse.«.

2. I § 8, stk. 2, 1. pkt., ændres »Fritaget for afgift er endvidere« til: »Der ydes endvidere afgiftsfritagelse eller -godtgørelse af«.

3. I § 8, stk. 2, 3. pkt., ændres »skal ikke betale afgift« til: »får godtgjort afgiften«.

4. I § 8, indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Kraftvarmeværker, der kan få godtgjort afgiften efter stk. 2, 3. pkt., og som ikke opfylder betingelserne for at få afgiften tilbagebetalt efter reglerne i lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter, kan efter anmodning til de statslige told- og skattemyndigheder få afgiften tilbagebetalt månedsvis. Afgiftsbeløbet udbetales efter de i merværdiafgiftslovens § 63 anførte regler.«.

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

5. I § 8, stk. 3, der bliver stk. 4, indsættes efter »afgiftsfritagelse«: »og -godtgørelse«.

6. I § 10, stk. 5, nr. 4, indsættes efter 2. pkt.:

»På anlæg, hvor fremløbstemperaturen er over 90 grader, eller anlæg, hvor den ikke tilbagebetalingsberettigede del udgør mindre end 10 pct. af den samlede fremstilling, kan virksomheden vælge mellem at opgøre andelen, der anvendes i ikke tilbagebetalingsberettigede anlæg, efter ovenstående metode og at opgøre forbruget til ikke tilbagebetalingsberettigede formål direkte. Den direkte opgjorte mængde opgøres som den mængde energi, der forbruges til ikke tilbagebetalingsberettigede formål, divideret med energiindholdet i de indfyrede brændsler, jf. § 8, stk. 2. Denne mængde divideres med anlæggets virkningsgrad. Såfremt målingen ikke foretages i umiddelbar nærhed af anlægget, der fremstiller varmen, tillægges yderligere 10 pct. Den resterende mængde brændsel henregnes til den tilbagebetalingsberettigede del. Virkningsgraden udgør for gasfyrede anlæg 0,90, for oliefyrede anlæg 0,85 og for andre anlæg 0,80.«.

7. I § 10, stk. 7, 1. pkt., ændres »stk. 5« til: »stk. 1 eller 5«.

8. I § 10, stk. 7, indsættes efter 2. pkt.:

»For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der ville kunne ydes fuld tilbagebetaling for efter stk. 12, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen. Såfremt nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 3, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen.«.

9. I § 10 indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:

»Stk. 8. I det omfang den nyttiggjorte varme eller varme vand delvist er fremstillet ved andet end afgiftspligtige brændsler eller afgiftspligtig elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen for en forholdsvis mængde varme. Den forholdsvis nedsættelse opgøres som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i de brændsler, som der ydes tilbagebetaling for, og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler m.v., jf. § 8, stk. 2.«.

Stk. 8-11 bliver herefter stk. 9-12.

10. I § 10, stk. 9, der bliver stk. 10, ændres »eller 8« til: »eller 9«.

11. I § 10, stk. 10, der bliver stk. 11, ændres tre steder »stk. 9« til: »stk. 10«.

12. I § 10, stk. 11, der bliver stk. 12, indsættes efter »afgiftsfritagelse«: »eller -godtgørelse«.

13. I § 11, stk. 1, og § 21, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 12, stk. 4« til: »§ 12, stk. 8«.

14. I § 12 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»Stk. 2. Opgørelsesperioden for tilbagebetalingsbeløb vedrørende leverancer, der både anvendes til formål, der er tilbagebetalingsberettigede efter loven, og til formål, der ikke er tilbagebetalingsberettigede, er dog kalenderåret, jf. stk. 3-5. For virksomheder, der ikke anvender kalenderåret som opgørelsesperiode, er perioden en 12-måneders periode.

Stk. 3. Der ydes godtgørelse for en forholdsmæssig fordeling af leverancen. Den tilbagebetalingsberettigede del opgøres som forholdet mellem periodens forbrug af det lager m.v., som leverancen indgår i, til tilbagebetalingsberettigede formål og det totale forbrug af lageret m.v. For leverancer, der anvendes som nævnt i § 10, stk. 5, nr. 4, opgøres den tilbagebetalingsberettigede del efter reglerne i § 10, stk. 5, nr. 4.

Stk. 4. Virksomheder kan uanset stk. 2 foretage en foreløbig modregning af afgiften. Den foreløbige fordeling på de forskellige anvendelser sker i forhold til den foregående opgørelsesperiodes fordeling. Såfremt der ikke foreligger en tidligere fordeling, eller hvis der er sket væsentlige ændringer i forbrugssammensætningen, sker den løbende fordeling på baggrund af virksomhedens kvalificerede skøn.

Stk. 5. Efter udløbet af en opgørelsesperiode foretager virksomheden en endelig opgørelse af det tilbagebetalingsberettigede beløb for opgørelsesperioden. Beløbet anføres på virksomhedens angivelse efter merværdiafgiftsloven for den sidste afgiftsperiode i opgørelsesperioden. Overstiger beløbet den foreløbige tilbagebetaling til virksomheden efter stk. 4, kan virksomheden modregne det overskydende beløb i afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven. Har virksomheden modtaget for store tilbagebetalinger efter stk. 4, tillægges beløbet afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven.«.

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 6-8.

15. I § 28, stk. 1, ændres »§ 9 eller § 10« til: »§§ 8, 9 eller 10«.

§ 2

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 543 af 22. juni 1994, som senest ændret ved § 1 i lov nr. 418 af 14. juni 1995, foretages følgende ændringer:

1. I § 7 indsættes som *stk. 6*:

»Stk. 6. Såfremt afgiftspligtige varer, der ikke er omfattet af § 8, stk. 1, udleveres til andre oplagringsanlæg end de for modtageren normale, kan de statslige told- og skattemyndigheder bestemme, at udleveringen efter stk. 1 finder sted ved modtagelsen af de afgiftspligtige varer i de normale oplagringsanlæg.«.

2. I § 9, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »kraftvarmeværker,«: »der er registreret efter denne lov,«.

3. I § 9 indsættes efter *stk. 2* som nyt stykke:

»Stk. 3. Kraftværker og kraftvarmeværker, der ikke er registreret efter denne lov, får afgiften godtgjort i samme omfang og efter samme fordelingsregler som i stk. 2. Værker, der ikke opfylder betingelserne for at få afgiften tilbagebetalt efter reglerne i lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter, kan efter anmodning til de statslige told- og skattemyndigheder få afgiften tilbagebetalt månedsvis. Afgiftsbeløbet udbetales efter de i merværdiafgiftslovens § 63 anførte regler.«.

Stk. 3-9 bliver herefter stk. 4-10.

4. I § 9, stk. 9, der bliver stk. 10, ændres »stk. 2,

2. pkt., « til: »stk. 2 og 3« og »stk. 4« ændres til: »stk. 5«.

5. I § 11, stk. 5, nr. 4, indsættes efter 2. pkt.:

»På anlæg, hvor fremløbstemperaturen er over 90 grader, eller anlæg, hvor den ikke tilbagebetalingsberettigede del udgør mindre end 10 pct. af den samlede fremstilling, kan virksomheden vælge mellem at opføre andelen, der anvendes i ikke tilbagebetalingsberettigede anlæg, efter ovenstående metode og at opføre forbruget til ikke tilbagebetalingsberettigede formål direkte. Den direkte opgjorte mængde opgøres som den mængde energi, der forbruges til ikke tilbagebetalingsberettigede formål, divideret med energiindholdet i de indfyrede brændsler, jf. § 9, stk. 2. Denne mængde divideres med anlæggets virkningsgrad. Såfremt målingen ikke foretages i umiddelbar nærhed af anlægget, der fremstiller varmen, tillægges yderligere 10 pct. Den resterende mængde brændsel henregnes til den tilbagebetalingsberettigede del. Virkningsgraden udgør for gasfyrede anlæg 0,90, for oliefyrede anlæg 0,85 og for andre anlæg 0,80.«.

6. I § 11, stk. 7, indsættes efter 2. pkt.:

»For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der ville kunne ydes fuld tilbagebetaling for efter stk. 12, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen. Såfremt nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 3, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen dog kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen.«.

7. I § 11 indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:

»Stk. 8. I det omfang den nyttiggjorte varme eller varme vand delvist er fremstillet ved andet end afgiftspligtige brændsler eller afgiftspligtig elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen for en forholdsvis mængde varme. Den forholdsvise nedsættelse opgøres som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i de brændsler, som der ydes tilbagebetaling for, og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler m.v., jf. § 9, stk. 2.«.

Stk. 8-13 bliver herefter stk. 9-14.

8. I § 11, stk. 9, der bliver stk. 10, ændres tre steder »stk. 8« til »stk. 9«.

9. I § 11, stk. 11, der bliver stk. 12, ændres »efter § 9, stk. 1, nr. 4, eller § 9, stk. 2« til: »eller -godtgørelse efter § 9, stk. 1, nr. 4, eller § 9, stk. 2 eller 3«.

10. I § 11, stk. 13, der bliver stk. 14, ændres »stk. 12« til: »stk. 13«.

11. I § 12 indsættes efter stk. 1:

»Stk. 2. Opgørelsesperioden for tilbagebetalingsbeløb vedrørende leverancer, der både anvendes til formål, der er tilbagebetalingsberettigede efter loven, og til formål, der ikke er tilbagebetalingsberettigede, er dog kalenderåret, jf. stk. 3-7. For virksomheder, der ikke anvender kalenderåret som opgørelsesperiode, er perioden en 12-måneders periode.

Stk. 3. Der ydes godtgørelse for en forholdsmæssig fordeling af leverancen. Den tilbagebetalingsberettigede del opgøres som forholdet mellem periodens forbrug af det lager m.v., som leverancen indgår i, til tilbagebetalingsberettigede formål og det totale forbrug af lageret m.v. For leverancer, der anvendes som nævnt i § 11 stk. 5, nr. 4, opgøres den tilbagebetalingsberettigede del efter reglerne i § 11 stk. 5, nr. 4.

Stk. 4. Virksomheder kan uanset stk. 2 foretage en foreløbig modregning af afgiften. Den foreløbige fordeling på de forskellige anvendelser sker i forhold til den foregående opgørelsesperiodes fordeling. Såfremt der ikke foreligger en tidligere fordeling, eller hvis der er sket væsentlige ændringer i forbrugssammensætningen, sker den løbende fordeling på baggrund af virksomhedens kvalificerede skøn.

Stk. 5. Efter udløbet af en opgørelsesperiode foretager virksomheden en endelig opgørelse af det tilbagebetalingsberettigede beløb for opgørelsesperioden. Beløbet anføres på virksomhedens angivelse efter merværdiafgiftsloven for den sidste afgiftsperiode i opgørelsesperioden. Overstiger beløbet den foreløbige tilbagebetaling til virksomheden efter stk. 4, kan virksomheden modregne det overskydende beløb i afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven. Har virksomheden modtaget for store tilbagebetalinger efter stk. 4, tillægges beløbet afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven.

Stk. 6. Anvendes en leverance, der er indkøbt som motorbrændstof, helt eller delvist til andre formål, ydes der tilbagebetaling for den forbrugte mængde af forskellen mellem afgiften af varer, der anvendes som motorbrændstof, og varer, der anvendes til andre formål.

Stk. 7. Stk. 2-5 finder ikke anvendelse for motorbrændstof omfattet af § 11, stk. 3.«.

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 8-10.

12. *I § 13, stk. 1 og 2, ændres »§ 9, stk. 7« til: »§ 9, stk. 8«.*

13. *I § 25, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 12, stk. 4« til: »§ 12, stk. 10«.*

§ 3

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 544 af 22. juni 1994, som ændret ved § 2 i lov nr. 418 af 14. juni 1995, foretages følgende ændringer:

1. *I § 5 indsættes som stk. 4:*

»Stk. 4. Såfremt afgiftspligtige varer, der ikke er omfattet af § 6, stk. 1, udleveres til andre oplagringsanlæg end de for modtageren normale, kan de statslige told- og skattemyndigheder bestemme, at udleveringen efter stk. 1 finder sted ved modtagelsen af de afgiftspligtige varer i de normale oplagringsanlæg.«.

2. *I § 7, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »kraftvarmeværker,«: »der er registreret efter denne lov,«.*

3. *I § 7 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:*

»Stk. 2. Kraftværker og kraftvarmeværker, der ikke er registreret efter denne lov, får afgiften godtgjort i samme omfang og efter samme fordelingsregler som i stk. 1. Værker, der ikke opfylder betingelserne for at få afgiften tilbagebetalt efter reglerne i lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter, kan efter anmodning til de statslige told- og skattemyndigheder få afgiften tilbagebetalt månedsvist. Afgiftsbeløbet udbetales efter de i merværdiafgiftslovens § 63 anførte regler.«.

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

4. *I § 7, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 2 og 3« til: »stk. 2, 3 og 4« og »stk. 1, 2. pkt.« ændres til: »stk. 1 og 2«.*

5. *I § 8, stk. 2, og § 20, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 9, stk. 4« til: »§ 9, stk. 9«.*

6. *I § 8, stk. 4, nr. 4, indsættes efter 2. pkt.:*

»På anlæg, hvor fremløbstemperaturen er over 90 grader, eller anlæg, hvor den ikke tilbagebetalingsberettigede del udgør mindre end 10 pct. af den samlede fremstilling, kan virksomheden vælge mellem at opgøre andelen, der anvendes i ikke tilbagebetalingsberettigede anlæg, efter ovenstående metode og at opgøre forbruget til ikke tilbagebetalingsberettigede formål direkte. Den direkte opgjorte mængde opgøres som den mængde energi, der forbruges til ikke tilbagebetalingsberettigede formål, divideret med energiindholdet i de indfyrede brændsler, jf. § 7, stk. 1. Denne mængde divideres med anlæggets virkningsgrad. Såfremt målingen ikke foretages i umiddelbar nærhed af anlægget, der fremstiller varmen, tillægges yderligere 10 pct. Den resterende mængde brændsel henregnes til den tilbagebetalingsberettigede del. Virkningsgraden udgør for gasfyrede anlæg 0,90, for oliefyrede anlæg 0,85 og for andre anlæg 0,80.«.

7. *I § 8, stk. 6, indsættes som 3. og 4. pkt.:*

»For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der ville kunne ydes fuld tilbagebetaling for efter stk. 11, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen. Såfremt nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 3, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen dog kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen.«.

8. *I § 8 indsættes efter stk. 6 som nyt stykke:*

»Stk. 7. I det omfang den nyttiggjorte varme eller varme vand delvist er fremstillet ved andet end afgiftspligtige brændsler eller afgiftspligtig elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen for en forholdsvis mængde varme. Den forholdsvis nedsættelse opgøres som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i de brændsler, som der ydes tilbagebetaling for, og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler m.v., jf. § 7, stk. 1.«.

Stk. 7-10 bliver herefter stk. 8-11.

9. *I § 8, stk. 8, der bliver stk. 9, ændres tre steder »stk. 7« til: »stk. 8«.*

10. *I § 8, stk. 10, der bliver stk. 11, ændres »efter § 7, stk. 1« til: »eller -godtgørelse efter § 7, stk. 1 eller 2«.*

11. I § 9 indsættes efter *stk. 1* som nye stykker:

»*Stk. 2.* Opgørelsesperioden for tilbagebetalingsbeløb vedrørende leverancer, der både anvendes til formål, der er tilbagebetalingsberettigede efter loven, og til formål, der ikke er tilbagebetalingsberettigede, er dog kalenderåret, jf. *stk. 3-6*. For virksomheder, der ikke anvender kalenderåret som opgørelsesperiode, er perioden en 12-måneders periode.

Stk. 3. Der ydes godtgørelse for en forholdsmæssig fordeling af leverancen. Den tilbagebetalingsberettigede del opgøres som forholdet mellem periodens forbrug af det lager m.v., som leverancen indgår i, til tilbagebetalingsberettigede formål og det totale forbrug af lageret m.v. For leverancer, der anvendes som nævnt i § 8, *stk. 4, nr. 4*, opgøres den tilbagebetalingsberettigede del efter reglerne i § 8, *stk. 4, nr. 4*.

Stk. 4. Virksomheder kan uanset *stk. 2* foretage en foreløbig modregning af afgiften. Den foreløbige fordeling på de forskellige anvendelser sker i forhold til den foregående opgørelsesperiodes fordeling. Såfremt der ikke foreligger en tidligere fordeling, eller hvis der er sket væsentlige ændringer i forbrugssammensætningen, sker den løbende fordeling på baggrund af virksomhedens kvalificerede skøn.

Stk. 5. Efter udløbet af en opgørelsesperiode foretager virksomheden en endelig opgørelse af det tilbagebetalingsberettigede beløb for opgørelsesperioden. Beløbet anføres på virksomhedens angivelse efter merværdiafgiftsloven for den sidste afgiftsperiode i opgørelsesperioden. Overstiger beløbet den foreløbige tilbagebetaling til virksomheden efter *stk. 4*, kan virksomheden modregne det overskydende beløb i afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven. Har virksomheden modtaget for store tilbagebetalinger efter *stk. 4*, tillægges beløbet afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven.

Stk. 6. Anvendes en leverance, der er indkøbt som motorbrændstof, helt eller delvist til andre formål, ydes der tilbagebetaling for den forbrugte mængde af forskellen mellem afgiften af varer, der anvendes som motorbrændstof, og varer, der anvendes til andre formål.«

Stk. 2-4 bliver herefter *stk. 7-9*.

12. I § 24, *stk. 2*, indsættes efter »§ 7, *stk. 2*«: »og 3«.

§ 4

I lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 545 af 22. juni 1994, som ændret ved § 3 i lov nr. 418 af 14. juni 1995, foretages følgende ændringer:

1. I § 11, *stk. 4, nr. 1* og 2, *stk. 9, 10* og 11, ændres »*stk. 6*« til: »*stk. 7*«.

2. I § 11 indsættes efter *stk. 5* som nyt stykke:

»*Stk. 6.* Der kan ydes fuld tilbagebetaling i det omfang, en måling af det faktiske forbrug vedrører et areal under 100 m², såfremt der indbetales en afgift af de pågældende rum på 8 kr. pr. m² pr. måned. Afgiften erlægges ved, at den samlede tilbagebetaling efter lov om energifgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af naturgas og bygas og denne lov nedsættes.«

Stk. 6 bliver herefter *stk. 7*.

3. I § 11, *stk. 6*, der bliver *stk. 7*, indsættes efter 2. *pkt.*:

»For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes fuld tilbagebetaling for efter *stk. 12*, jf. § 11, *stk. 12*, i lov om energifgift af visse mineralolieprodukter m.v., sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen. Såfremt nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, *stk. 3*, nedsættes tilbagebetalingen dog kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen.«

4. I § 11 indsættes efter *stk. 6*, der bliver *stk. 7*, som nyt stykke:

»*Stk. 8.* I det omfang den nyttiggjorte varme eller varme vand delvist er fremstillet ved andet end afgiftspligtige brændsler eller afgiftspligtig elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen for en forholdsvis mængde varme. Den forholdsvise nedsættelse opgøres som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i de brændsler og den elektricitet, som der ydes tilbagebetaling for, og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler m.v. og den forbrugte elektricitet, jf. § 9, *stk. 2*, i lov om energifgift af visse mineralolieprodukter m.v.«

Stk. 7-16 bliver herefter *stk. 9-18*.

5. I § 11, stk. 7, der bliver stk. 9, ændres »stk. 6« til: »stk. 7«.

6. I § 11, stk. 8, der bliver stk. 10, ændres tre steder »stk. 7« til: »stk. 9«.

7. I § 11, stk. 10, der bliver stk. 12, ændres »stk. 11« til: »stk. 12«.

8. I § 11, stk. 11, der bliver stk. 13, ændres »stk. 15« til: »§ 11 a, stk. 8«.

9. § 11, stk. 12-16, der bliver stk. 14-18, ophæves.

10. § 11 a affattes således:

»Tilbagebetalingsbeløbet efter § 11, stk. 1, opgøres for den periode, som virksomheden anvender ved angivelsen af afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven. Tilbagebetalingsbeløbet for en periode omfatter afgiften efter nærværende lov af de af virksomheden i perioden modtagne leverancer af afgiftspligtig elektricitet og varme. Tilbagebetaling af afgiftsbeløbet kan dog omfatte flere perioder under ét.

Stk. 2. Opgørelsesperioden for tilbagebetalingsbeløb vedrørende leverancer, der både anvendes til formål, der er tilbagebetalingsberettigede efter loven, og til formål, der ikke er tilbagebetalingsberettigede, er dog kalenderåret, jf. stk. 3-5. For virksomheder, der ikke anvender kalenderåret som opgørelsesperiode, er perioden en 12-måneders periode.

Stk. 3. Der ydes godtgørelse for en forholdsmæssig fordeling af leverancen. Den tilbagebetalingsberettigede del opgøres som forholdet mellem periodens forbrug af det lager m.v., som leverancen indgår i, til tilbagebetalingsberettigede formål og det totale forbrug af lageret m.v.

Stk. 4. Virksomheder kan uanset stk. 2 foretage en foreløbig modregning af afgiften. Den foreløbige fordeling på de forskellige anvendelser sker i forhold til den foregående opgørelsesperiodes fordeling. Såfremt der ikke foreligger en tidligere fordeling, eller hvis der er sket væsentlige ændringer i forbrugssammensætningen, sker den løbende fordeling på baggrund af virksomhedens kvalificerede skøn.

Stk. 5. Efter udløbet af en opgørelsesperiode foretager virksomheden en endelig opgørelse af det tilbagebetalingsberettigede beløb for opgørelsesperioden. Beløbet anføres på virksom-

hedens angivelse efter merværdiafgiftsloven for den sidste afgiftsperiode i opgørelsesperioden. Overstiger beløbet den foreløbige tilbagebetaling til virksomheden efter stk. 4, kan virksomheden modregne det overskydende beløb i afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven. Har virksomheden modtaget for store tilbagebetalinger efter stk. 4, tillægges beløbet afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven.

Stk. 6. Tilbagebetalingsbeløbet anføres på virksomhedens angivelser efter merværdiafgiftsloven. Beløbet angives i hele kroner, idet der bortses fra ørebeløb.

Stk. 7. Tilbagebetalingen sker ved, at virksomheden foretager modregning i sit afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven. I det omfang tilbagebetalingen ikke kan ske ved modregning, udbetales beløbet til virksomheden efter de i merværdiafgiftslovens § 63 anførte regler.

Stk. 8. Virksomheder, der leverer elektricitet og varme, skal mindst én gang årligt afgive de oplysninger, der er nødvendige ved opgørelsen af afgiften efter § 11, stk. 13. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler herom.«.

11. § 11 b affattes således:

»Elektricitet, der leveres til de i toldlovens § 4 nævnte diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. samt de hertil knyttede personer, er fritaget for afgift.

Stk. 2. Afgiften godtgøres af kørestrøm, der anvendes af rutebiler og eltog til personbefordring.

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for afgiftsfritagelsen og afgiftsgodtgørelsen efter stk. 1 og 2.«.

12. I § 14, stk. 1, ændres »§ 11« til: »§ 11 a«.

§ 5

I lov nr. 418 af 14. juni 1995 om ændring af lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og lov om afgift af elektricitet indsættes i § 4, stk. 4, efter »lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.«: », lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og lov om afgift af elektricitet«.

§ 6

I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 718 af 8. sep-

tember 1993, som senest ændret ved § 15 i lov nr. 376 af 18. maj 1994, § 1 i lov nr. 417 af 14. juni 1995 og § 1 i lov nr. 420 af 14. juni 1995, foretages følgende ændringer:

1. I § 7, *stk. 1, nr. 3*, ændres »og stk. 2« til: »og stk. 3«, og »stk. 4« ændres til: »stk. 5«.

2. I § 8 ændres »§ 7, stk. 3« til: »§ 7, stk. 4«.

3. I § 9, *stk. 3*, ophæves 2. pkt., og i stedet indsættes:

»Den andel, der kan henregnes under stk. 2, opgøres som forholdet mellem på den ene side den mængde, der anvendes til formål nævnt i bilaget, og på den anden side den samlede mængde fremstillet på fællesanlægget. Den resterende mængde brændsel m.v. henregnes til stk. 1. På anlæg, hvor fremløbstemperaturen er over 90 grader, eller anlæg, hvor mindst 90 pct. af det tilbagebetalingsberettigede forbrug vedrører anvendelser omfattet af stk. 2, kan virksomheden vælge mellem at opgøre andelen, der henregnes under stk. 1, indirekte efter ovenstående metode og at opgøre forbruget, der henregnes under stk. 1, direkte. Den direkte opgjorte mængde, der kan henregnes under stk. 1, opgøres som den mængde energi, der forbruges i anlæg omfattet af stk. 1, divideret med energiindholdet i de indfyrede brændsler, jf. § 9, stk. 2, i lov om energiafgift af visse mineralolieprodukter m.v. Denne mængde divideres med anlæggets virkningsgrad. Såfremt målingen ikke foretages i umiddelbar nærhed af anlægget, der fremstiller varmen, tillægges yderligere 10 pct. Den resterende mængde brændsel henregnes til stk. 2. Virkningsgraden udgør for gasfyrede anlæg 0,90, for oliefyrede anlæg 0,85 og for andre anlæg 0,80.«

4. I § 9, *stk. 5*, indsættes efter 2. pkt.:

»Såfremt nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 3, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen dog kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen.«

5. I § 9 indsættes efter *stk. 5* som nyt stykke:

»Stk. 6. I det omfang den nyttiggjorte varme eller varme vand delvist er fremstillet ved andet end afgiftspligtige brændsler eller afgiftspligtig elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen

for en forholdsvis mængde varme. Den forholdsvis nedsættelse opgøres som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i de brændsler, som der ydes tilbagebetaling for, og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler m.v., jf. § 9, stk. 2, i lov om energiafgift af visse mineralolieprodukter m.v.«.

Stk. 6-11 bliver herefter stk. 7-12.

6. I § 9, *stk. 7*, der bliver stk. 8, ændres tre steder »stk. 6« til: »stk. 7«.

7. I § 9, *stk. 9*, der bliver stk. 10, indsættes som 3. pkt.:

»For den, der nyttiggør varme, jf. stk. 5, sker der ikke nedsættelse af tilbagebetalingen for den del af eget forbrug af nyttiggjort varme, som anvendes til formål nævnt i bilaget.«

8. I § 10 indsættes efter *stk. 1* som nyt stykke:

»Stk. 2. For leverancer af afgiftspligtige varer, der både anvendes til formål, der er tilbagebetalingsberettigede efter § 9, stk. 1, og formål, der er tilbagebetalingsberettigede efter § 9, stk. 2, finder henholdsvis § 12, stk. 2-5, i lov om afgift af naturgas og bygas, § 12, stk. 2-7, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 9, stk. 2-6, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., og § 11 a, stk. 2-5, i lov om afgift af elektricitet tilsvarende anvendelse.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

9. § 13, *stk. 4*, affattes således:

»Stk. 4. Registrerede virksomheder skal ikke indbetale afgift af den del af eget forbrug, for hvilken der ydes tilbagebetaling efter § 9 eller tilskud efter lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug.«

10. I § 15, *stk. 1, nr. 2*, ændres »§ 10, stk. 4« til: »§ 10, stk. 5«.

§ 7

I lov nr. 421 af 14. juni 1995 om afgift af svovl foretages følgende ændringer:

1. I § 2, *stk. 3*, ændres »anvendes i eller afsættes af virksomheden« til: »nyttiggøres i virksomheden selv eller sælges«.

2. § 2, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser vedrørende målere og regler for måling m.v. til opgørelse af den i stk. 2 nævnte udledning til luften.«

3. I § 2 indsættes som *stk. 6*:

»Stk. 6. De statslige told- og skattemyndigheder kan fastsætte nærmere krav til oplysninger, dokumentation m.v., som skal fremgå af den i stk. 2 nævnte ansøgning.«

4. § 3, *stk. 1*, affattes således:

»Virksomheder, der udvinder eller fremstiller varer med et afgiftspligtigt svovlindhold omfattet af § 1, nr. 1-13, samt virksomheder, der forbruger varer med et afgiftspligtigt svovlindhold omfattet af § 1, nr. 14, skal registreres hos de statslige told- og skattemyndigheder.«

5. I § 6 indsættes efter *stk. 7* som nyt stykke:

»Stk. 8. Virksomheder, der er registreret efter § 3, stk. 1 eller 2, kan vælge at opgøre svovlindholdet i leverancer af varer, der afsættes, på grundlag af det maksimale svovlindhold, der kan forekomme i leverancerne. Virksomhederne skal anmelde maksimum til de statslige told- og skattemyndigheder.«

Stk. 8 bliver herefter *stk. 9*.

6. I § 8, *stk. 1*, indsættes efter »bevilling til afgiftsgodtgørelse«: », jf. § 9, stk. 6,«.

7. I § 9 indsættes efter *stk. 3* som nyt stykke:

»Stk. 4. Virksomheder kan vælge at få godtgjort afgift efter *stk. 1* på grundlag af det minimum for svovl, der er bundet i materialer. Virksomhederne skal anmelde minimumsindholdet i de enkelte materialer til de statslige told- og skattemyndigheder.«

Stk. 4-8 bliver herefter *stk. 5-9*.

8. I § 9, *stk. 7*, der bliver *stk. 8*, ændres »og 5« til: »og 6«.

9. I § 29, *stk. 1, nr. 2*, ændres »§ 31, stk. 3« til: »§ 31, stk. 3 og 5«.

10. I § 31, *stk. 3*, indsættes efter »som betaler afgift af det afgiftspligtige svovlindhold af varer nævnt i § 1,«: »jf. § 6, stk. 1 og 2,«.

11. I § 31 indsættes som *stk. 5* og *6*:

»Stk. 5. Andre virksomheder, der den 1. oktober 1995 var registreret efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. eller lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., og som ved lovens ikrafttræden har en lagerbeholdning på over 100 ton af varer nævnt i § 1 med et afgiftspligtigt svovlindhold, skal senest 15 dage efter lovens ikrafttræden indsende en opgørelse over den nævnte lagerbeholdning og det afgiftspligtige svovlindhold i disse varer til de statslige told- og skattemyndigheder. De statslige told- og skattemyndigheder fastsætter de nærmere regler for opgørelsen.

Stk. 6. Virksomheder, der er omfattet af *stk. 5*, skal senest 30 dage efter lovens ikrafttræden indbetale afgift af den i *stk. 5* nævnte lagerbeholdning med et afgiftspligtigt svovlindhold til de statslige told- og skattemyndigheder. Betales afgiften ikke rettidigt, finder lovens § 12, *stk. 2*, tilsvarende anvendelse.«

12. § 32, *stk. 2*, affattes således:

»Stk. 2. Bundfradragene i *stk. 1* finder endvidere anvendelse på varer, der er modtaget afgiftsfrit og forbrugt i virksomheden. Det gælder også, hvis virksomheden beregner afgift af udledt svovl til luften efter § 2, *stk. 2*.«

13. I § 34 indsættes efter *stk. 4* som nyt stykke:

»Stk. 5. Repræsentationer, institutioner eller personer omfattet af § 8, *stk. 1*, er fritaget for afgift efter *stk. 4*.«

Stk. 5 bliver herefter til *stk. 6*.

§ 8

I lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 568 af 20. juni 1994, som ændret ved § 2 i lov nr. 417 af 14. juni 1995, indsættes i § 2, *stk. 1*, som nyt nummer:

»4) Lov om afgift af naturgas og bygas.«

Nr. 4 bliver herefter nr. 5.

§ 9

Skatteministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden. Loven har virkning fra 1. januar 1996.

§ 10

Stk. 1. De statslige told- og skattemyndigheder kan tillade, at virksomhederne kan basere

forholdsmæssige fordelinger og mængden af nyttiggjort procesvarme til intern rumopvarmning m.v. efter lov om energifgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af elektricitet og lov om afgift af naturgas og bygas på andet end direkte måling. Det er en betingelse herfor, at virksomheden kan godtgøre, at tekniske forhold forhindrer måling straks fra 1. januar 1996 eller at andre ganske særlige omstændigheder gør sig gældende, samt at installeringen af de nødvendige målere foretages umiddelbart efter, at de tekniske forhold eller andre ganske særlige omstændigheder ikke længere stiller sig hindrende i vejen herfor og senest 1. juli 1996.

Stk. 2. De statslige told- og skattemyndigheder kan tillade, at virksomhederne kan foretage de i stk. 1 nævnte opgørelser for hele 1996, når der er tale om energiforbrug, der er baseret på varm luft. Det er en forudsætning, at det kan godtgøres, at det er forbundet med ganske særlige vanskeligheder at foretage måling.

Stk. 3. De statslige told- og skattemyndigheder kan tillade, at virksomhederne kan basere

forholdsmæssige fordelinger og mængden af nyttiggjort varme fra de i § 9, stk. 2, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter nævnte processer til andre formål på andet end direkte måling. Det er en betingelse herfor, at virksomheden kan godtgøre, at tekniske forhold forhindrer måling, straks fra 1. januar 1996 eller at andre ganske særlige omstændigheder gør sig gældende, samt at installeringen af de nødvendige målere foretages umiddelbart efter, at de tekniske forhold ikke længere stiller sig hindrende i vejen herfor og senest 1. juli 1996.

Stk. 4. De statslige told- og skattemyndigheder kan acceptere, at de i stk. 3 nævnte opgørelser sker for hele 1996, når der er tale om energiforbrug, der er baseret på varm luft. Det er en forudsætning for tilladelsen, at det godtgøres, at det er forbundet med ganske særlige vanskeligheder at foretage måling.

Stk. 5. Opgørelser, der ikke er baseret på direkte måling, jf. stk. 1-4, skal foretages, så der uden for almindelig tvivl og usikkerhed ikke ydes tilbagebetaling ud over, hvad en direkte måling ville berettigge til.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Folketinget gennemførte i foråret en grøn afgiftspakke. Reglerne træder i kraft den 1. januar 1996.

Det har efterfølgende vist sig, at der er behov for enkelte justeringer af lovgivningen. Denne erkendelse er bl.a. et resultat af det opfølgingsarbejde, som er foregået i virksomheder, erhvervsorganisationer og hos myndighederne.

Der er behov for ændringer i lov om afgift af naturgas og bygas, lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af elektricitet, lov om kuldi-oxidafgift af visse energiprodukter, lov om afgift af svovl og lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter.

I dette lovforslag er samlet de mere tekniske ændringer, mens de mere substansmæssige ændringer er samlet i et forslag, der fremsættes samtidig hermed. Sidstnævnte forslag skal notificeres over for EU.

Dette lovforslag indeholder i hovedtræk:

Mulighed for, at der i særlige tilfælde kan foretages opgørelse baseret på andet end direkte målinger indtil 1. juli 1996.

- nærmere regler for den praktiske tilbagebetaling af afgifterne. Hovedreglen er, at afgiftsgodtgørelse sker på baggrund af de tilfakturerede mængder. I de tilfælde, hvor den endelige anvendelse ikke er kendt og dermed godtgørelsen, foreslås en á conto godtgørelse på baggrund af det foregående års forbrug.
- indførelse af alternative opgørelsesmetoder i forbindelse med opdelingen af energiforbruget i rumvarme, tung og let proces, der har til formål at mindske de administrative omkostninger i virksomheder, der bruger damp til såvel opvarmning som proces.
- forslag om ligestilling mellem forskellige placeringer af varmepumper og fjernelse af en dobbeltbeskatning af elforbrug i varmepumper. Med de nuværende regler betales der fuld afgift af varmepumpers elforbrug, og overskudsvarmeafgiften vil vedrøre alt, hvad der kommer ud af varmepum-

pen. Der foreslås et fradrag for den mængde energi, der svarer til varmepumpers virkningsgrad i andre sammenhænge.

- en regel, der skal sikre imod spekulation i, at afgiftsreglerne træder i kraft over en årrække. Hovedreglen er, at afgiften pålægges på fakturerings-tidspunktet. Det giver forbrugerne en fordel ved levering af afgiftspligtige varer ved årets afslutning, før afgifterne stiger. Det er nødvendigt at begrænse denne mulighed til den faktiske levering af varerne.
- forenkende mulighed for at virksomhederne opgør det afgiftspligtige svovlindhold efter fastsatte maksimumsindhold i stedet for konkret måling af leverancerne.
- forenkende mulighed for at virksomhederne kan opgøre det godtgørelsesberettigede svovlindhold i aske m.v. efter fastsatte minimumsindhold i stedet for konkret måling.
- en regel, der skal sikre, at brændselsleverandører lader sig registrere som svovlafgiftspligtige allerede fra svovlafgiftslovens ikrafttræden.

Der har fra forskellige erhvervsorganisationer været fremsat forslag om, at de nye afgiftsreglers ikrafttrædelse blev udskudt under henvisning til stor usikkerhed om reglerens virkning, og at virksomhederne dårligt kunne nå at gennemføre de praktiske foranstaltninger, der er forudsat ved lovens vedtagelse.

Regeringen har ikke imødekommet ønskerne om udsættelse af de nye reglers ikrafttræden. Regeringen mener ikke, at kritikken har været velbegrundet, og regeringen mener slet ikke, at en udsættelse af ikrafttrædelsen vil løse problemerne, men snarere skabe nogle nye. Regeringen vil derimod gerne give tilsagn om, at der i den første tid vil blive lagt vægt på instruktion og vejledning af virksomhederne. Regeringen er også lydhør over for forslag til forbedringer af reglerne. Dette lovforslag er et udtryk for denne lydhørhed.

Der har fra erhvervenes side især været rejst kritik af, at de nye regler stiller krav om måling af energiforbruget og dets fordeling på procesenergi og rumvarme allerede fra og med 1. januar 1996. For at imødekomme denne kritik foreslås det, at virksom-

hederne i en overgangsperiode får mulighed for at undlade konkret måling. Det sker ved, at told- og skattemyndighederne får bemyndigelse til at acceptere andre opgørelsesmetoder end direkte måling i en del af 1996. Det er en af forudsætningerne for dispensation, at der påbegyndes måling senest den 1. juli 1996. For energiforbrug, der er baseret på varm luft, foreslås ligeledes en midlertidig dispensationsmulighed fra konkret måling.

Den praktiske gennemførelse af de grønne afgiftslove er blevet nærmere vurderet af de berørte virksomheder, erhvervsorganisationer og myndigheder siden lovgivningens vedtagelse i foråret. Dette lovforslag udmønter de forslag, der uden at de miljømæssige virkninger svækkes kan føre til en lettere og mere enkel administration i virksomhederne.

Hovedprincippet for energiafgifterne og CO₂-afgiften er som hidtil, at elselskaberne og olieselskaberne m.v. opkræver afgiften til staten.

Afgiften fremgår af energileverandørens faktura. Virksomhederne kan herefter i varierende omfang få afgifterne godtgjort.

Virksomhederne skal opdele forbruget til forskellige anvendelser. Først mellem rumvarme og proces og derefter eventuelt proces mellem let og tung proces.

Opdelingen mellem rumvarme og proces sker i energiafgiftslovene.

For brændslerne er næsten al energi som udgangspunkt rumvarme, medmindre det positivt er defineret som proces. Lovene indeholder klare definitioner af, hvad der kan få afgiftsgodtgørelse som procesenergi. Resten er rumvarme.

For elektricitet er der som udgangspunkt tale om, at forbruget er til proces, medmindre de særlige rumvarmeanvendelser er særlig opregnet i loven.

For langt hovedparten af virksomhederne anvendes brændslerne til rumvarme. For disse virksomheder er der ikke særlige tekniske vanskeligheder. Fra 1. januar 1996 kan der ikke længere ske godtgørelse af CO₂-afgiften på leverancerne af rumvarmebrændslerne. Den nye naturgasafgift på 1 øre pr. m³ kan heller ikke godtgøres. For energiafgifterne kan der alene ske delvis godtgørelse.

Der er dog en del virksomheder, der både bruger brændsler til rumvarme og til proces.

Disse virksomheder skal opdele forbruget. Det giver ikke vanskeligheder, hvis energileverancen til proces og rumvarme sker til forskellige brændselsstanke mv.. Afgiften på fakturaen til tanken, der forsyner procesanlægget, kan godtgøres efter procesreglerne, og afgiften på fakturaen til tanken, der forsyner rumvarmeanlægget, godtgøres efter rumvarmereglerne.

Hvis brændslet leveres til et fyranlæg, hvorfra der leveres såvel rumvarme som procesvarme, skal man som hovedregel opgøre den samlede mængde producerede varme og den mængde varme, der anvendes til proces (den billigste sats). Resten er rumvarme.

Ved dette lovforslag lægges der dog op til, at rumvarmeforbruget kan opgøres direkte, hvis der er tale om et dampanlæg eller rumvarmen udgør en lille del af forbruget.

Det er givetvis disse opdelinger og afmålinger, der giver anledning til mest bekymring i virksomhederne.

Det er vigtigt at være opmærksom på, at reglerne for godtgørelse af energiafgifter er baseret på virksomhedernes egne angivelser. Told- og skatteregionerne vil normalt alene få oplysninger fra virksomhederne om, hvor meget virksomheden mener, den skal have godtgjort for en periode. I langt de fleste tilfælde vil virksomhedens angivelse umiddelbart blive lagt til grund ved godtgørelsen. Dette system, der indebærer administrative fordele såvel for virksomhederne som myndighederne, bygger på en forudsætning om, at virksomhederne er de, der bedst ved, hvad der foregår i virksomhederne.

Told- og skatteregionerne foretager med mellemrum stikprøvevis kontrol af, om virksomhederne har forstået og følger reglerne. Virksomheder, der bryder reglerne, unddrager ikke alene det offentlige afgift, men kan samtidig udsætte andre virksomheder for en urimelig konkurrence.

Den tillid der vises over for virksomhederne, ved at lade dem selv angive over for myndighederne og tage udgangspunkt heri, forudsætter, at virksomhederne efterfølgende kan begrunde og dokumentere deres angivelser. Lovene indeholder derfor regler om, hvordan afgiftsgrundlaget skal opgøres, og i vejledninger fra Told- og Skattestyrelsen er det præciseret, at opgørelserne skal baseres på målinger. Da den største godtgørelse gives til proces, er det forbruget hertil, der skal opgøres sammen med det samlede forbrug. Virksomhederne har dermed en egen interesse i, at målere er i drift og virker. Det ville forudsætte en helt anderledes intensiv kontrol, hvis det var myndighederne, der skulle være ansvarlige for opgørelserne.

Disse regler for, hvad der skal opgøres, står i afgiftslovene, der blev vedtaget i foråret, og er klare. Opgørelserne skal baseres på målinger. Når man tager i betragtning, at afregning mellem husholdninger og energiforsyningsvirksomheder normalt også er baseret på målinger, også selv om der ofte er tale om opgørelser af langt mindre mængder, end opgørelserne i virksomhederne vil omfatte, er det klart ikke

et urimeligt krav. Der har været rejst kritik af, at virksomhederne var usikre om, hvilke målere der skulle anvendes. Hovedreglen er, at målerne skal virke og være pålidelige. Der skal således anvendes målere som dem, der normalt anvendes ved afregning af energi mellem uafhængige parter. Det er virksomhedernes ansvar, at målerne virker og holdes i stand, men der vil ikke blive krævet ekstra udover det, der normalt kan lægges til grund ved handel mellem uafhængige parter.

Efter at brændselsforbruget er blevet delt mellem rumvarme og proces, vil det for et begrænset antal virksomheder være relevant at opdele procesforbruget mellem let og tung proces med henblik på at afgøre, hvor stor en del af CO₂-afgiften, der skal godtgøres.

De processer og anvendelser, der er omfattet af bilaget til CO₂-afgiftsloven (proceslisten), kan få den største godtgørelse. Resten af procesforbruget får den laveste godtgørelse.

Principperne for opdeling af procesforbruget er de samme som principperne for opdeling af forbruget mellem proces og rumvarme.

Mens ændringerne af energiafgiftslovene (olie, gas, kul) og CO₂-afgiftsloven i hovedsagen berører de mange virksomheders muligheder for godtgørelse af afgifterne, giver de ændrede svovlafgiftsregler alene anledning til nye administrative procedurer hos energiproducenter og -importører og ganske enkelte produktionsvirksomheder.

Provenumæssige konsekvenser

Forslaget ændrer ikke ved de provenumæssige vurderinger, der blev foretaget i forbindelse med gennemførelsen af lovpakken vedrørende de grønne afgifter og erhvervene fra foråret 1995.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Forslaget ændrer ikke ved de erhvervsøkonomiske vurderinger, der blev foretaget i forbindelse med gennemførelsen af lovpakken vedrørende de grønne afgifter og erhvervene fra foråret 1995.

Forholdet til EU-retten

Lovforslaget vurderes ikke at være i strid med Danmarks EU-retlige forpligtelser.

Miljømæssige konsekvenser

Der er primært tale om tekniske ændringer, som ikke påvirker det miljømæssige sigte med afgifterne.

Administrative konsekvenser

Gennemførelsen af lovforslaget skønnes at ville medføre et forbrug på 12 årsværk i 1996 for Told- og Skat dels til administration af loven og dels til information og vejledning af virksomheder. Det skal endvidere bemærkes, at en del af de samlede udgifter ved gennemførelse af grønne afgifter vil blive flyttet fra 1995 til 1996 som følge af nærværende lovforslag.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det foreslås, at fordelingsreglerne i naturgasafgiftslovens § 8, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse for gas, der anvendes til fremstilling af varme på stationære motorer i kraftvarmeværker, og som også anvendes til fremstilling af elektricitet, der er fri for elafgift. Forslaget vedrører hovedsageligt produktionsanlæg med en kapacitet på under 150 kW. Der mangler en fordelingsregel i disse tilfælde, da reglerne i § 8, stk. 2, om fordeling af gasforbruget på henholdsvis el- og varmfremstilling kun finder direkte anvendelse, når der skal betales elafgift af den producerede elektricitet.

Fordelingsreglen er nødvendig, fordi den del af gasforbruget, der medgår til varmfremstilling, kun belastes med den almindelige sats på 1 øre pr. Nm³ og ikke med motorbrændstofsatsen.

Til nr. 2-5, 12 og 15

Decentrale kraftvarmeværker er fritaget for afgift af gas, som anvendes til elektricitetsfremstilling. Administrativt opnås der en væsentlig lempelse ved rent praktisk at ændre fritagelsen til en godtgørelse.

Det foreslås derfor, at fritagelsen for afgift af gas anvendt til elektricitetsfremstilling ændres til en godtgørelse for så vidt angår de kraftvarmeværker, der ikke er omfattet af bilaget til loven, dvs. de decentrale kraftvarmeværker. Disse værker kan ikke blive registreret efter naturgasafgiftsloven og modtager følgelig som udgangspunkt gas i afgiftsberigtiget stand. Det vil i praksis normalt ikke være muligt på forhånd at fastlægge nøjagtigt, hvor stor en del af de modtagne gasleverancer der vil være omfattet af afgiftsfritagelsen. Derfor vil en godtgørelsesordning være administrativt enklere for såvel værker som myndigheder.

Forslaget svarer i øvrigt til gældende praksis for så vidt angår afgift af brændslerne kul og olie m.v., der anvendes til elfremstilling i kraftvarmeværker, der ikke er registreret efter henholdsvis kulafgiftsloven og mineralolieafgiftsloven. Der foreslås samme æn-

dring af disse to love, jf. lovforslagets § 2, nr. 2-4, og § 3, nr. 2-4, således at den gældende praksis præciseres i lovteksten.

Det foreslås desuden, at de decentrale kraftvarmeværker, der ikke opfylder betingelserne for at blive omfattet af tilbagebetalingsordningen i lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter, jf. lovforslagets § 8, bliver stillet på samme måde, dvs. at de kan få afgiften godtgjort måned for måned. Udbetalingen af godtgørelsen sker efter reglerne i merværdiafgiftslovens § 63.

Til nr. 6

Efter de gældende regler skal der i visse tilfælde foretages en opdeling af energiforbruget i procesenergi og rumopvarmning. Dette kan i visse tilfælde give anledning til komplicerede måleproblemer. Der foreslås derfor ændringer i målereglerne, som gør det væsentligt lettere for virksomhederne.

For kedler o.l., der både leverer varme til proces og rumvarme, kan der ydes en forholdsmæssig godtgørelse. Hovedreglen er, at forbruget til de tilbagebetalingsberettigede anvendelser (proces) skal opgøres. Virksomhederne har herved en stærk tilskyndelse til at holde eventuelle målere i drift, og tilskyndelsen til at bruge (ikke målbare) rørtab til rumopvarmning mindses.

I visse tilfælde kan det imidlertid både være lettere og væsentligt billigere at måle forbruget til rumvarme. Dette vil specielt være tilfældet i anlæg, der kører med høje temperaturer, typisk dampbaserede anlæg, samt i de tilfælde, hvor rumvarmen kun tegner sig for en beskedent del af det samlede forbrug.

Hvor dampanlæg o.l. udnyttes til rumvarme, vil der i en række tilfælde ske en konvertering fra damp til væske i forbindelse med denne anvendelse. Måling af energiindholdet i væsken er væsentlig simple end måling af energiindholdet i damp. Derfor foreslås det, at opgørelsen i disse tilfælde enten kan baseres på en måling af forbruget til rumvarme sat i forhold til kedlens samlede produktion, eller at forbruget til rumvarme omregnes direkte til en brændselsmængde på baggrund af energiindhold, kedlens virkningsgrad, og såfremt målere ikke registrerer ledningstabt fra kedlen til radiatoren, også ledningstabt.

Til nr. 7

Der er tale om korrektion af en henvisning.

Til nr. 8

Efter de gældende regler skal der betales rumvarmeafgift af overskudsvarme fra procesanlæg. Det

præciseres dog, at en virksomhed, i det omfang den bruger sin egen overskudsvarme til formål, som der ydes fuld afgiftsgodtgørelse for (procesformål), ikke skal registrere mængden af nyttiggjort varme. Der ved præciseres det også, at der ikke skal ske registrering eller nedsættelse i forbindelse med genindvinding af varme til de samme lokaler, som varmen udvindes fra.

I en række tilfælde indgår varmepumper i udnyttelse af »overskudsvarme«. Afgiften af el brugt i varmepumper godtgøres ikke. Det betyder, at de gældende regler om overskudsvarme ikke tager hensyn til den højt afgiftsbelagte el, der er anvendt til cirkulation af overskudsvarmen, mens selve overskudsvarmen afgiftsbelægges som rumvarme. For at undgå en sådan dobbelt beskatning af nyttiggjort (tung) procesvarme fra varmepumper foreslås det, at godtgørelsen kun nedsættes af den mængde varme, som overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Bundfradragets størrelse skal ses i lyset af, at varmepumpen normalt har en virkningsgrad på 2-3. Da afgiftsbelastningen af varmepumpens forbrug af elektricitet vil være højere end det bundfradrag der gives, vil lempelsen ikke give et afgiftsmæssigt incitament til at øge elforbruget.

Opgøres den nyttiggjorte mængde varme, før den opvarmes af varmepumpen, nedsættes afgiften af denne mængde uden bundfradrag.

Til nr. 9

Efter de gældende regler skal der f.eks. betales rumvarmeafgift, når overskudsvarme af procesvarme udnyttes til rumopvarmning. Reglerne er imidlertid ufuldstændige for så vidt angår overskudsvarme, der stammer fra afgiftsfri indfyring.

Når procesvarmen er fremstillet af afgiftsfrie brændsler, nedsættes virksomhedens (fulde) godtgørelse ikke, selvom denne varme efterfølgende udnyttes til andre formål.

Det foreslås derfor, at i de tilfælde, hvor der fyres med en blanding af afgiftsfrie og afgiftspligtige brændsler, nedsættes godtgørelsen forholdsmæssigt.

Er der f.eks. indfyret 2000 GJ træ og 2000 GJ olie i en proces, som der ydes tilbagebetaling for, og der efterfølgende nyttiggøres 1000 GJ, nedsættes tilbagebetalingen med $2000 \text{ GJ} / 4000 \text{ GJ} * 1000 \text{ GJ} * 42,5 \text{ kr./GJ} = 21250 \text{ kr.}$

For andre brændsler mm. end dem, der direkte er nævnt i loven, skal virksomheden dokumentere mindste energiindholdet i de benyttede brændsler mm., såfremt virksomheden ønsker at henregne en del til de afgiftsfrie brændsler. Dette vil eksempelvis være tilfældet i forbindelse med et solvarmeanlæg.

Til nr. 10, 11 og 13

Der er tale om konsekvensændringer.

Til nr. 14

De virksomheder, som anvender brændsler til flere forskellige formål, skal i princippet løbende betale den rigtige afgift af de forskellige brændselsleverancer. Der er behov for en nærmere præcisering af, hvordan denne betaling skal foregå. Der er også behov for en praktisk administrerbar ordning.

Der er derfor foreslået nærmere regler for tilbagebetalingstidspunktet af afgiften. Hovedreglen er fortsat, at afgifterne godtgøres af den mængde, som er leveret til virksomheden i momsperioden.

Vedrører en á conto faktura såvel procesformål som rumvarme, foreslås det, at virksomheden i perioden kan få godtgørelse efter en forholdsmæssig fordeling.

En virksomhed, der har opgjort, at forbruget vedrørende blandede leverancer af naturgas fordelte sig med 80 pct. til proces og 20 pct. til rumvarme, kan løbende henregne 80 pct. af disse leverancer til proces. Når virksomheden laver en endelig afregning med gasleverandøren, foretages en endelig opgørelse, hvor de samlede leverancer fordeles i forhold til forbruget i den periode, som der foretages en endelig afregning for. Den endelige opgørelse sammenholdes med de løbende godtgørelser, og evt. differencer fratrækkes henholdsvis tillægges momsafregningen. Når der en del af en periode har været tilført varer fra blandede leverancer til en virksomhed, skal hele periodens leverancer til de pågældende anlæg betragtes som blandede. Foreligger der ikke en tidligere fordeling vedrørende de blandede leverancer, eller er der sket væsentlige forskydninger i forbruget, anvender virksomheden et kvalificeret skøn over fordelingen til brug for den løbende godtgørelse.

Til § 2

Til nr. 1

I forbindelse med indførelsen af de grønne afgifter er det hovedreglen, at afgiften pålægges på faktureringstidspunktet. Det giver forbrugerne en fordel ved levering af afgiftspligtige varer ved årets afslutning, før afgifterne stiger. Det er dog nødvendigt at begrænse denne fordel til faktiske leveringer af varer.

Det foreslås derfor som en særlig regel, at de statslige told- og skattemyndigheder kan ændre leveringstidspunktet fra fakturering til den faktiske levering i en virksomheds normale tanke. Ændringen af leveringstidspunktet vil have virkning fra det tidspunkt, hvor afgørelsen træffes. Forslaget skal imøde-

gå den situation, at en energileverandør fakturerer store mængder kort før afgiftsstigning eller nedsættelser af godtgørelser, uden at varen fysisk leveres til kunden.

Til nr. 2-4 og 9

Den foreslåede ændring, der svarer til ændringen i forslaget § 1, nr. 2-5, 12 og 15, indebærer, at ikke-registrerede kraftværker og kraftvarmeværker får godtgjort afgiften af olie anvendt til elfremstilling månedsvist.

Til nr. 5-7

Bestemmelserne svarer til bestemmelsen i § 1, nr. 6, 8 og 9.

Til nr. 8 og 10

Ændringerne er konsekvensændringer.

Til nr. 11

Bestemmelserne svarer til bestemmelserne i § 1, nr. 14.

Med hensyn til de foreslåede stk. 6 og 7 foreslås det i overensstemmelse med de nuværende regler, at hvis der er tale om en leverance af olie til andre end landbrug o.l., der delvist forbruges som motorbrændstof, ydes der ikke tilbagebetaling af afgiften ved levering, men tilbagebetaling i takt med, at olien eventuelt forbruges til andre formål.

Til nr. 12 og 13

Der er tale om konsekvensændringer.

Til § 3

Til nr. 1

Der foreslås indsat en regel svarende til den foreslåede regel i lovforslagets § 2, nr. 1.

Til nr. 2-4, 10 og 12

Den foreslåede ændring vedrørende godtgørelse af kulafgift til ikke-registrerede kraftværker og kraftvarmeværker svarer til forslaget § 1, nr. 2-5, 12 og 15 og § 2, nr. 2-4 og 9.

Til nr. 5

Ændringen er en konsekvensændring.

Til nr. 6

Den foreslåede ændring svarer til lovforslagets § 1, nr. 6, og § 2, nr. 5.

Til nr. 7 og 8

De foreslåede regler vedrørende eget forbrug af nyttiggjort varme og nyttiggørelse ved varmepumper eller afgiftsfri brændsler svarer til lovforslagets § 1, nr. 8 og 9.

Til nr. 9

Ændringerne er konsekvensændringer.

Til nr. 11

De foreslåede regler vedrørende en forholdsmæssig fordeling af godtgørelse svarer til lovforslagets § 2, nr. 11.

Til § 4

Til nr. 1 og 2

Det foreslås, at der på samme måde som for olie-, kul- og naturgasafgiften kan ske tilbagebetaling i forbindelse med opvarmning af arealer på under 100 m², såfremt der betales en kvadratmeterafgift på 8 kr. pr. måned.

Til nr. 3 og 4

De foreslåede ændringer svarer til lovforslagets § 1, nr. 8 og 9.

Til nr. 5-8

Ændringerne er konsekvensændringer.

Til nr. 9 og 10

Bestemmelserne i elafgiftsloven vedrørende opgørelsen af tilbagebetalingen foreslås udskilt i en selvstændig paragraf (§ 11 a). De foreslåede bestemmelser om tilbagebetaling i § 11 a, nr. 2-5, svarer til lovforslagets § 1, nr. 14. § 11 a, stk. 1 og stk. 6-8 svarer til de nuværende § 11, stk. 12-15. Den gældende § 11 a videreføres i § 11 b, jf. bemærkningerne til nr. 11.

Til nr. 11

Som følge af flytningen af tilbagebetalingsreglerne i den nuværende § 11, stk. 12-15, i elafgiftsloven, jf. ovf., foreslås bestemmelserne om afgiftsfritagelse for diplomater og godtgørelse for kørestrøm samlet i § 11 b. Der foreslås samtidig en ændret formulering af bestemmelserne svarende til formuleringen i de fleste andre afgiftslove.

Til nr. 12

Ændringen er en konsekvensændring.

Til § 5

Bestemmelsen giver lovhjælp til, at rumvarmeafgiften indføres på samme gradvise måde for kul- og elvarme som for varme fremstillet af olie. Bestemmelsen svarer til, hvad der oprindeligt er forudsat i bemærkningerne til loven.

Til § 6

Til nr. 1 og 2

Ændringerne er en konsekvens af ændringsforslaget under § 3, nr. 3.

Til nr. 3

For anlæg, der både bruges til formål, som berettiger til godtgørelse af olie-, kul-, el- eller naturgasafgiften, og andre formål (rumvarme mm.), skal der foretages en opdeling.

Hovedprincippet er, at det tilbagebetalingsberettigede forbrug opgøres og sættes i forhold til det totale forbrug.

Det forbrug, der er fuldt tilbagebetalingsberettiget efter energiafgiftslovene, er også tilbagebetalingsberettiget efter CO₂-afgiftsloven.

Den tilbagebetalingsberettigede CO₂-afgift opsplittes efter de samme principper som i energiafgiftslovene for anlæg, der forsyner såvel tung som let proces.

Anvendes samme anlæg til rumopvarmning, tung proces og let proces, anvendes først reglerne om opsplitning mellem rumvarme og proces, derefter opdeler procesdelen mellem tung og let efter den foreskrevne metode.

Til nr. 4, 5 og 7

De foreslåede ændringer svarer til ændringerne i energiafgiftslovene (lovforslagets § 1, nr. 8 og 9 for så vidt angår naturgas).

Til nr. 6 og 10

Ændringerne er konsekvensændringer.

Til nr. 8

Der er foreslået nærmere regler for den praktiske godtgørelse vedrørende afgiften af olie, kul, el og naturgas. Det foreslås, at en eventuel opsplitning af den del af forbruget, som der ydes tilbagebetaling af CO₂-afgiften for, foregår efter de samme principper, som gælder for godtgørelsen af det enkelte produkt i relation til energiafgiftslovene.

F. t. l. vedr. forskellige energifgiftslove m.v.

Til nr. 9

Registrerede virksomheder indbetaler kun netto-energifgiften af deres eget forbrug, dvs. afgiften minus eventuelle godtgørelser.

Det foreslås, at registrerede virksomheder heller ikke skal indbetale den del af CO₂-afgiften af eget forbrug, der er tilbagebetalingsberettiget efter CO₂-afgiftslovens § 9 eller tilskudsberettiget efter lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxid-afgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug.

Til § 7

Til nr. 1

Det foreslås præciseret, at der ved energiproduktion er tale om den mængde energi, der produceres og enten anvendes af virksomheden selv eller videregives.

Til nr. 2 og 3

Bemyndigelsen for de statslige told- og skattemyndigheder til at fastsætte bestemmelser vedrørende målere foreslås ændret til en bemyndigelse for skatteministeren i lighed med, hvad der gælder for bemyndigelsen i henhold til svovlafgiftslovens § 9, stk. 8. Samtidig foreslås det præciseret, at bestemmelsen også giver hjemmel til at fastsætte bestemmelser om selve målingen.

Til nr. 4

Der er tale om en sproglig præcisering af bestemmelsen.

Til nr. 5

Som hovedregel skal svovlindholdet i brændselleverancer måles. I en række tilfælde er det imidlertid unødigt komplicerende at stille krav om måling.

Det foreslås derfor, at virksomheder, der er registreret efter svovlafgiftslovens § 3, stk. 1 eller 2, kan opgøre svovlindholdet i leverancer af varer, der sælges, på grundlag af det maksimale svovlindhold, der kan forekomme i leverancerne. Dette maksimum skal anmeldes til de statslige told- og skattemyndigheder. Det anmeldte maksimum kan gælde for leverancerne i bestemte perioder eller for en eller flere bestemte leverancer. Den enkelte leverandør kan anmelde forskelligt maksimum for forskellige leverancer, blot må svovlindholdet i de leverancer, der er omfattet af anmeldelsen, aldrig ligge over det anmeldte maksimum for de pågældende leverancer. Bestemmelsen har til hensigt at gøre det lettere for leverandører af f.eks. olie og kul at opgøre svovlind-

holdet i især mindre leverancer, idet det oftest vil være uforholdsmæssigt dyrt at udtage prøver og analysere svovlindholdet i disse.

Til nr. 6

Der er alene tale om en præciserende henvisning.

Til nr. 7 og 8

Efter de allerede vedtagne regler kan virksomhederne få godtgjort svovlafgift, i det omfang de begrænser udledning af svovldioxid igennem binding af svovl i andre materialer (f.eks. aske). Godtgørelsen forudsætter, at virksomhederne måler den bundne svovl. I en række tilfælde er det imidlertid unødigt komplicerende at stille krav om måling.

Det foreslås derfor, at virksomhederne kan vælge i stedet at få beregnet godtgørelsen på grundlag af anmeldelse af minimumsindholdet af svovl, som bindes i andre materialer. Anmeldelsen af minimumsindholdene skal ske til de statslige told- og skattemyndigheder.

Til nr. 9 og 11

Ikrafttrædelsen af svovlafgiften forudsætter, at de afgiftspligtige lader sig registrere. Det bør ikke kunne betale sig at undlade at lade sig registrere med det samme med henblik på at spare svovlafgift.

Det foreslås derfor, at virksomheder, der har en lagerbeholdning på over 100 t, der ikke bliver registreret ved lovens ikrafttræden, og som den 1. oktober 1995 var registreret efter mineralolieafgiftsloven eller kulafgiftsloven, skal indsende en opgørelse til de statslige told- og skattemyndigheder over den lagerbeholdning af varer med et afgiftspligtigt svovlindhold, som de har ved lovens ikrafttræden, jf. dog bemærkningerne til nr. 10. De skal desuden betale afgift af denne lagerbeholdning senest 30 dage efter lovens ikrafttræden. Der foreslås indsat en hjemmel til straf i tilfælde af, at opgørelsen ikke indsendes.

Til nr. 10

Der er tale om en præcisering af, at virksomheder, der betaler afgift af den udledte mængde SO₂ til luften, ikke skal opgøre svovlindholdet i den mængde brændsler, virksomheden har på lager ved lovens ikrafttræden.

Til nr. 12

Bestemmelsen er indsat for at klargøre, at bundfradraget for afgiftspligtigt svovlindhold af varer, der er forbrugt i virksomheden, kun gælder, hvis varerne er leveret uden afgift til virksomheden. Det skyldes, at hvis varerne er leveret i afgiftsberigtiget stand, er

bundfradraget allerede udnyttet i den leverende virksomhed.

Til nr. 13

Diplomatiske repræsentationer m.v. er fritaget for svovlafgift. Det præciseres, at denne fritagelse også gælder den midlertidige elafgift.

Til § 8

Det foreslås, at virksomheder, der kan få tilbagebetalt afgift efter lov om afgift af naturgas og bygas, får adgang til at få afgiften tilbagebetalt månedsvist i lighed med, hvad der gælder efter de øvrige energiafgiftslove og CO₂-afgiftsloven.

Til § 9

Ikrafttrædelsen kan bero på en endelig afklaring og vurdering i relation til EU's regler om notifikation af statsstøtte. Det foreslås derfor, at skatteministeren fastsætter ikrafttrædelsen.

Af administrative grunde foreslås det dog, at loven får virkning, sammen med lovpakken vedrørende de grønne afgifter fra foråret 1995, fra 1. januar 1996.

Til § 10

For langt hovedparten af virksomheder består opdelingen mellem rumvarme og proces efter energiafgiftslovene i en opsplnitning mellem brændselsforbruget og elforbruget.

Der er dog en række virksomheder, der både bruger brændsel til rumvarme og procesformål. I det omfang de samme anlæg anvendes til rumvarmeformål og proces, kan der ske en forholdsmæssig fordeling, såfremt virksomheden ønsker, at en del af forbruget skal beskattes til den lave sats. Ligeledes er der virksomheder, der udnytter procesvarme til rum-

opvarmning og derfor skal opgøre mængden af nyttigt procesvarme.

Det har været fremført, at det i visse tilfælde kan være vanskeligt at have alle målere på plads den 1. januar 1996. Derfor foreslås det, at de statslige told- og skattemyndigheder i særlige tilfælde kan tillade, at forbruget til ikke fuldt tilbagebetalingsberettigede formål (rumvarmeforbruget) sker på baggrund af andet end en direkte måling. Senest efter den 1. juli skal fordelingen ske på baggrund af målinger.

Fravigelse fra opsætning af målere forudsætter en konkret begrundet omstændighed, som har umuliggjort opsætningen af målerne, såsom produktions-tekniske eller leveringsmæssige forhold.

Virksomhederne skal kunne sandsynliggøre på baggrund af f.eks. målerregistreringer for en del af året, tidspunktet for måleropsætningen, karakteren af de pågældende lokaler, produktionens omfang o.l., at der ved ikke måler baseret opgørelse ikke er ydet tilbagebetaling ud over, hvad en måling for hele året ville berettige til.

På baggrund af de særlige forhold ved måling af energiindholdet i varm luft foreslås det, at virksomhederne kan basere opgørelsen på baggrund af andet end måling i hele 1996. Som nævnt ovenfor skal opgørelsen foretages, så det kan sandsynliggøres, at der ikke er tilbagebetalt mere, end en måling ville berettige.

For at direkte måling kan undlades i hele 1996, skal virksomheden kunne godtgøre, at måling ikke lader sig gøre med almindeligt måleudstyr.

På samme måde som der er givet virksomhederne mulighed for ikke målerbaserede fordelinger af fordelingen mellem forbrug til rumvarme og proces i energiafgiftslovene foreslås i stk. 3 og 4 tilsvarende bestemmelser for fordelingen mellem tung og let proces efter CO₂-afgiftsloven.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I lov nr. 419 af 14. juni 1995 om afgift af naturgas og bygas foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 3, indsættes efter 2. pkt.:

»Såfremt gas omfattet af 2. pkt. også anvendes til fremstilling af elektricitet, som der ikke skal betales afgift af efter lov om afgift af elektricitet, finder fordelingsreglerne i § 8, stk. 2, tilsvarende anvendelse.«.

§ 1. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. For afgiftspligtig gas, der anvendes eller er bestemt til anvendelse som motorbrændstof, udgør afgiften dog 231 øre pr. Nm³ gas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ. Af gas, der anvendes til varmfremstilling på stationære motorer i kraftvarmeværker, betales der afgift efter stk. 2.

Stk. 4. ---

2. I § 8, stk. 2, 1. pkt., ændres »Fritaget for afgift er endvidere« til: »Der ydes endvidere afgiftsfritagelse eller -godtgørelse af«.

3. I § 8, stk. 2, 3. pkt., ændres »skal ikke betale afgift« til: »får godtgjort afgiften«.

4. I § 8, indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Kraftvarmeværker, der kan få godtgjort afgiften efter stk. 2, 3. pkt., og som ikke opfylder betingelserne for at få afgiften tilbagebetalt efter reglerne i lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter, kan efter anmodning til de statslige told- og skattemyndigheder få afgiften tilbagebetalt månedsvis. Afgiftsbeløbet udbetales efter de i merværdiafgiftslovens § 63 anførte regler.«.

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

5. I § 8, stk. 3, der bliver stk. 4, indsættes efter »afgiftsfritagelse«: »og -godtgørelse«.

§ 8. ---

Stk. 2. Fritaget for afgift er endvidere varer, der anvendes til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraftvarmeværker, når der skal betales afgift efter lov om afgift af elektricitet. Kraftværker og kraftvarmeværker omfattet af bilaget til denne lov skal ikke betale afgift af den del af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, der medgår til produktionen af elektricitet, og som indregnes i elektricitetsprisen. Andre kraftvarmeværker end dem, der er omfattet af bilaget, skal ikke betale afgift af den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet. Den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektriciteten, beregnes som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede elektricitet og på den anden side summen af energiindholdet i den fremstillede elektricitet og den fremstillede mængde varme. Andre kraftvarmeværker end dem, der er omfattet af bilaget, kan i stedet vælge at beregne den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet, som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede elektricitet divideret med 0,9 og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler.

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte regnskabs- og kontrolforskrifter for afgiftsfritagelse. Afgiftsbeløb under 50 kr. udbetales ikke. Skatteministeren kan endvidere fastsætte de

nærmere regler for opgørelse og afregning af afgiften efter stk. 2.

6. I § 10, stk. 5, nr. 4, indsættes efter 2. pkt.:

»På anlæg, hvor fremløbstemperaturen er over 90 grader, eller anlæg, hvor den ikke tilbagebetalingsberettigede del udgør mindre end 10 pct. af den samlede fremstilling, kan virksomheden vælge mellem at opgøre andelen, der anvendes i ikke tilbagebetalingsberettigede anlæg, efter ovenstående metode og at opgøre forbruget til ikke tilbagebetalingsberettigede formål direkte. Den direkte opgjorte mængde opgøres som den mængde energi, der forbruges til ikke tilbagebetalingsberettigede formål, divideret med energiindholdet i de indfyrede brændsler, jf. § 8, stk. 2. Denne mængde divideres med anlæggets virkningsgrad. Såfremt målingen ikke foretages i umiddelbar nærhed af anlægget, der fremstiller varmen, tillægges yderligere 10 pct. Den resterende mængde brændsel henregnes til den tilbagebetalingsberettigede del. Virkningsgraden udgør for gasfyrede anlæg 0,90, for oliefyrede anlæg 0,85 og for andre anlæg 0,80.«

7. I § 10, stk. 7, 1. pkt., ændres »stk. 5« til: »stk. 1 eller 5«.

8. I § 10, stk. 7, indsættes efter 2. pkt.:

»For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der ville kunne ydes fuld tilbagebetaling for efter stk. 12, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen. Såfremt nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 3, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen.«

9. I § 10 indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:

»Stk. 8. I det omfang den nyttiggjorte varme eller varme vand delvist er fremstillet ved andet end afgiftspligtige brændsler eller afgiftspligtig elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen for en forholdsvis mængde varme. Den forholdsvis nedsættelse opgøres som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i de brændsler, som der ydes tilbagebetaling for, og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler m.v., jf. § 8, stk. 2.«

Stk. 8-11 bliver herefter stk. 9-12.

10. I § 10, stk. 9, der bliver stk. 10, ændres »eller 8« til: »eller 9«.

11. I § 10, stk. 10, der bliver stk. 11, ændres tre steder »stk. 9« til: »stk. 10«.

12. I § 10, stk. 11, der bliver stk. 12, indsættes efter »afgiftsfritagelse«: »eller -godtgørelse«.

§ 10. ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Der ydes dog tilbagebetaling for:

1)-3) ---

- 4) En forholdsmæssig del af afgiften af gas og varme, der forbruges i anlæg, hvor der fremstilles såvel varme og varmt vand, der fremstillet på et selvstændigt anlæg ville være tilbagebetalingsberettiget, som ikke tilbagebetalingsberettiget varmeleverance, rumvarme og varmt vand, når en sådan forholdsmæssig fordeling kan opgøres. Den tilbagebetalingsberettigede andel opgøres som forholdet mellem på den ene side den mængde energi, som forbruges i de tilbagebetalingsberettigede anlæg, og på den anden side energiindholdet i den samlede mængde fremstillede varme.

Stk. 6. ---

Stk. 7. I det omfang en del af det varme vand eller varmen, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. og denne lov med 42,5 kr. pr. gigajoule (GJ) varme. I det omfang varmen afsættes, udgør nedsættelsen dog højst 42,5 pct. af det samlede vederlag for varmeleverancen. Såfremt nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1 eller 5.

Stk. 8. ---

Stk. 9. For varm luft, der er opvarmet ved afgiftspligtige varer eller varme, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1 eller 5, og som direkte eller gennem direkte opvarmning af anden luft nyttiggøres ved særlige installationer, nedsættes tilbagebetalingen, jf. stk. 7 eller 8, for den mængde varme, som ikke er nyttiggjort til rumopvarmning i samme rum, som

varmen er nyttiggjort fra. For andre nyttiggørelser af varm luft gennem særlige installationer nedsættes tilbagebetalingen altid. Såfremt luften også opvarmes ved varer eller varme, som der ikke ydes tilbagebetaling for, kan den mængde varme, som herved er tilført luften, modregnes i den varmemængde, der ligger til grund for nedsættelsen. Nedsættelsen er dog mindst 0.

Stk. 10. Energiindholdet i den i stk. 9 omhandlede nyttiggjorte varme luft kan enten opgøres ved målere eller beregnes som 2 gange energiforbruget i de anlæg, som transporterer luften. Når beregningen sker på sidstnævnte måde, og en del af den varme luft efterfølgende anvendes til opvarmning af væsker, medregnes denne opvarmning af væsker som nyttiggjort varme efter stk. 7. Samtidig modregnes denne opvarmning i det beregnede energiindhold i den varme luft. Transporterer de pågældende anlæg også luft, der ikke er omfattet af stk. 9, kan beregningen baseres på en forholdsmæssig andel. Andelen opgøres som den andel af det samlede energiforbrug i de pågældende anlæg, som svarer til forholdet mellem på den ene side mængden af luft, som er omfattet af stk. 9, og på den anden side den totale mængde, transporteret luft.

Stk. 11. Den, som forbruger varme fra en virksomhed nævnt i stk. 7, får tilbagebetalt et beløb svarende til nedsættelsen efter stk. 7 i samme omfang, som der ydes tilbagebetaling efter stk. 1, 2, 4, 5 og 6 eller afgiftsfritagelse efter § 8, stk. 1, nr. 2, eller § 8, stk. 2.

13. I § 11, stk. 1, og § 21, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 12, stk. 4« til: »§ 12, stk. 8«.

§ 11. Til dokumentation af tilbagebetalingsbeløbet efter § 10 skal virksomheden kunne fremlægge fakturaer eller særskilte opgørelser, der kan danne grundlag for opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet, jf. § 12, stk. 4, og godtgøre, at gas, for hvilken der er ydet tilbagebetaling efter § 10, stk. 2, 1. pkt., ikke er anvendt som motorbrændstof.

Stk. 2. ---

§ 21. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt

- 1) ---
- 2) overtræder § 3, stk. 1, § 12, stk. 4, § 14, § 15, stk. 1, eller § 19, stk. 2-4,

3)-5) ---

Stk. 2-4. ---

14. I § 12 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»*Stk. 2.* Opgørelsesperioden for tilbagebetalingsbeløb vedrørende leverancer, der både anvendes til formål, der er tilbagebetalingsberettigede efter loven, og til formål, der ikke er tilbagebetalingsberettigede, er dog kalenderåret, jf. stk. 3-5. For virksomheder, der ikke anvender kalenderåret som opgørelsesperiode, er perioden en 12-måneders periode.

Stk. 3. Der ydes godtgørelse for en forholdsmæssig fordeling af leverancen. Den tilbagebetalingsberettigede del opgøres som forholdet mellem periodens forbrug af det lager m.v., som leverancen indgår i, til tilbagebetalingsberettigede formål og det totale forbrug af lageret m.v. For leverancer, der anvendes som nævnt i § 10, stk. 5, nr. 4, opgøres den tilbagebetalingsberettigede del efter reglerne i § 10, stk. 5, nr. 4.

Stk. 4. Virksomheder kan uanset stk. 2 foretage en foreløbig modregning af afgiften. Den foreløbige fordeling på de forskellige anvendelser sker i forhold til den foregående opgørelsesperiodes fordeling. Såfremt der ikke foreligger en tidligere fordeling, eller hvis der er sket væsentlige ændringer i forbrugssammensætningen, sker den løbende fordeling på baggrund af virksomhedens kvalificerede skøn.

Stk. 5. Efter udløbet af en opgørelsesperiode foretager virksomheden en endelig opgørelse af det tilbagebetalingsberettigede beløb for opgørelsesperioden. Beløbet anføres på virksomhedens angivelse efter merværdiafgiftsloven for den sidste afgiftsperiode i opgørelsesperioden. Overstiger beløbet den foreløbige tilbagebetaling til virksomheden efter stk. 4, kan virksomheden modregne det overskydende beløb i afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven. Har virksomheden modtaget for store tilbagebetalinger efter stk. 4, tillægges beløbet afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven.«.

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 6-8.

§ 12. Tilbagebetalingsbeløbet efter § 10 opgøres for den periode, som virksomheden anvender ved angivelsen af afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven. Tilbagebetalingsbeløbet for en periode omfatter afgiften efter denne lov, jf. dog § 10, stk. 2, 2. pkt., af de virksomheder i perioden modtagne leverancer af afgiftspligtig gas og varme. Tilbagebe-

taling af afgiftsbeløbet kan dog omfatte flere perioder under ét.

Stk. 2-4. — — —

15. I § 28, stk. 1, ændres »§ 9 eller § 10« til: »§§ 8, 9 eller 10«.

§ 28. Den, der overdrager, erhverver, tilegner sig eller anvender gas, hvoraf der ikke er betalt den afgift, som skulle have været betalt efter loven, skal betale afgift af gassen. Afgiften afkræves til betaling senest 14 dage efter påkrav. Tilsvarende gælder, hvis en virksomhed har modtaget et for stort beløb i godtgørelse efter § 9 eller § 10.

Stk. 2. — — —

§ 2

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 543 af 22. juni 1994, som senest ændret ved § 1 i lov nr. 418 af 14. juni 1995, foretages følgende ændringer:

1. I § 7 indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. Såfremt afgiftspligtige varer, der ikke er omfattet af § 8, stk. 1, udleveres til andre oplagringsanlæg end de for modtageren normale, kan de statslige told- og skattemyndigheder bestemme, at udleveringen efter stk. 1 finder sted ved modtagelsen af de afgiftspligtige varer i de normale oplagringsanlæg.«.

§ 7. Registrerede oplagshavere skal opgøre den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode som den mængde afgiftspligtige varer, der er udleveret fra virksomhedens godkendte anlæg, med tillæg af svind og lign., jf. dog § 8, stk. 1.

Stk. 2-5. — — —

2. I § 9, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »kraftvarmeværker,«: »der er registreret efter denne lov,«.

3. I § 9 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Kraftværker og kraftvarmeværker, der ikke er registreret efter denne lov, får afgiften godtgjort i samme omfang og efter samme fordelingsregler som i stk. 2. Værker, der ikke opfylder betingelserne for at få afgiften tilbagebetalt efter reglerne i lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter, kan efter anmodning til de statslige told- og skattemyndigheder

få afgiften tilbagebetalt månedsvis. Afgiftsbeløbet udbetales efter de i merværdiafgiftslovens § 63 anførte regler.«.

Stk. 3-9 bliver herefter stk. 4-10.

4. I § 9, stk. 9, der bliver stk. 10, ændres »stk. 2, 2. pkt.,« til: »stk. 2 og 3« og »stk. 4« ændres til: »stk. 5«.

§ 9. — — —

Stk. 2. Fritaget for afgift er endvidere varer, der anvendes til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraftvarmeværker, når der skal betales afgift efter lov om afgift af elektricitet. Kraftværker og kraftvarmeværker omfattet af bilaget til denne lov skal ikke betale afgift af den del af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, der medgår til produktionen af elektricitet, og som indregnes i elektricitetsprisen. Andre kraftvarmeværker end dem, der er omfattet af bilaget, skal ikke betale afgift af den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet. Den andel af det samlede forbrug af de afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektriciteten, beregnes som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede elektricitet og på den anden side summen af energiindholdet i den fremstillede elektricitet og den fremstillede mængde varme. Andre kraftvarmeværker end dem, der er omfattet af bilaget, kan i stedet vælge at beregne den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet, som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede elektricitet divideret med 0,9 og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler.

Energiindholdet udgår:

Spildolie	40,4 MJ/kg
Fyringstjære	36,4 MJ/kg
Gas- og dieselolie	35,9 MJ/l
Petroleum	34,8 MJ/l
Fuelolie	40,4 MJ/kg
LPG	46,0 MJ/kg
Gas, som fremkommer ved raffinering af mineralisk olie (raffinaderigas)	52,0 MJ/kg
Stenkul	25,2 GJ/t
Koks	28,9 GJ/t

Jordoliekoks	31,4 GJ/t
Brunkulsbriketter og brun- kul	18,3 GJ/t
Benzin	32,9 MJ/l
Halm	14,5 MJ/kg
Træaffald	14,7 MJ/kg
Andet affald	9,4 MJ/kg
Naturgas	39,6 MJ/Nm ³

MJ = megajoule

GJ = gigajoule

Stk. 3-8. ---

Stk. 9. Skatteministeren kan fastsætte regnskabs- og kontrolforskrifter for afgiftsfritagelse og -godtgørelse og betinge afgiftsfriheden af et årligt mindsteforbrug. Afgiftsbeløb under 50 kr. udbetales ikke. Skatteministeren kan endvidere fastsætte de nærmere regler for opgørelse og afregning af afgiften efter stk. 2, 2. pkt., og for brug af brændstof efter stk. 4.

5. I § 11, stk. 5, nr. 4, indsættes efter 2. pkt.:

»På anlæg, hvor fremløbstemperaturen er over 90 grader, eller anlæg, hvor den ikke tilbagebetalingsberettigede del udgør mindre end 10 pct. af den samlede fremstilling, kan virksomheden vælge mellem at opgøre andelen, der anvendes i ikke tilbagebetalingsberettigede anlæg, efter ovenstående metode og at opgøre forbruget til ikke tilbagebetalingsberettigede formål direkte. Den direkte opgjorte mængde opgøres som den mængde energi, der forbruges til ikke tilbagebetalingsberettigede formål, divideret med energiindholdet i de indfyrede brændsler, jf. § 9, stk. 2. Denne mængde divideres med anlæggets virkningsgrad. Såfremt målingen ikke foretages i umiddelbar nærhed af anlægget, der fremstiller varmen, tillægges yderligere 10 pct. Den resterende mængde brændsel henregnes til den tilbagebetalingsberettigede del. Virkningsgraden udgør for gasfyrede anlæg 0,90, for oliefyrede anlæg 0,85 og for andre anlæg 0,80.«

6. I § 11, stk. 7, indsættes efter 2. pkt.:

»For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der ville kunne ydes fuld tilbagebetaling for efter stk. 12, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen. Såfremt nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 3, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen dog kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen.«

7. I § 11 indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:

»Stk. 8. I det omfang den nyttiggjorte varme eller varme vand delvist er fremstillet ved andet end afgiftspligtige brændsler eller afgiftspligtig elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen for en forholdsvis mængde varme. Den forholdsvis nedsættelse opgøres som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i de brændsler, som der ydes tilbagebetaling for, og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler m.v., jf. § 9, stk. 2.«

Stk. 8-13 bliver herefter stk. 9-14.

8. I § 11, stk. 9, der bliver stk. 10, ændres tre steder »stk. 8« til »stk. 9«.

9. I § 11, stk. 11, der bliver stk. 12, ændres »efter § 9, stk. 1, nr. 4, eller § 9, stk. 2« til: »eller -godtgørelse efter § 9, stk. 1, nr. 4, eller § 9, stk. 2 eller 3«.

10. I § 11, stk. 13, der bliver stk. 14, ændres »stk. 12« til: »stk. 13«.

§ 11. ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Der ydes dog tilbagebetaling for:

1)-3) ---

4) En forholdsmæssig del af afgiften af varer og varme, der forbruges i anlæg, hvor der fremstilles såvel varme og varmt vand, der fremstilles på et selvstændigt anlæg ville være tilbagebetalingsberettiget varmeleverance, rumvarme og varmt vand, når en sådan forholdsmæssig fordeling kan opgøres. Den tilbagebetalingsberettigede andel opgøres som forholdet mellem på den ene side den mængde energi, som forbruges i de tilbagebetalingsberettigede anlæg og på den anden side energiindholdet i den samlede mængde fremstillede varme.

Stk. 6. ---

Stk. 7. I det omfang en del af det varme vand eller varmen, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1 eller 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlig installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af naturgas og bygas og denne lov med 42,5 kr. pr. gigajoule (GJ) varme. I det omfang varmen afsættes,

udgør nedsættelsen dog højst 42,5 pct. af det samlede vederlag for varmeleverancen. Såfremt nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1 eller 5.

Stk. 8. For varm luft, der er opvarmet ved afgiftspligtige varer eller varme, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1 eller 5, og som direkte eller gennem direkte opvarmning af anden luft nyttiggøres ved særlige installationer, nedsættes tilbagebetalingen, jf. stk. 7, for den mængde varme, som ikke er nyttiggjort til rumopvarmning i samme rum, som varmen er nyttiggjort fra. For andre nyttiggørelser af varm luft gennem særlige installationer nedsættes tilbagebetalingen altid. Såfremt luften også opvarmes ved varer eller varme, som der ikke ydes tilbagebetaling for, kan den mængde varme, som herved er tilført luften, modregnes i den varmemængde, der ligger til grund for nedsættelsen. Nedsættelsen er dog mindst 0.

Stk. 9. Energiindholdet i den i stk. 8 omhandlede nyttiggjorte varme luft kan enten opgøres ved målere eller beregnes som 2 gange energiforbruget i de anlæg, som transporterer luften. Når beregningen sker på sidstnævnte måde og en del af den varme luft efterfølgende anvendes til opvarmning af væsker, medregnes denne opvarmning af væsker som nyttiggjort varme efter stk. 7. Samtidig modregnes denne opvarmning i det beregnede energiindhold i den varme luft. Transporterer de pågældende anlæg også luft, der ikke er omfattet af stk. 8, kan beregningen baseres på en forholdsmæssig andel. Andelen opgøres som den andel af det samlede energiforbrug i de pågældende anlæg, som svarer til forholdet mellem på den ene side mængden af luft, som er omfattet af stk. 8, og på den anden side den totale mængde transporteret luft.

Stk. 10. — — —

Stk. 11. Den, som forbruger varme fra en virksomhed nævnt i stk. 7, får tilbagebetalt et beløb svarende til nedsættelsen efter stk. 7 i samme omfang, som der ydes tilbagebetaling efter stk. 1, 2, 4, 5 og 6 eller afgiftsfritagelse efter § 9, stk. 1, nr. 4, eller § 9, stk. 2.

Stk. 12. — — —

Stk. 13. Skatteministeren kan fastsætte regler for opgørelse af afgift, der er tilbagebeta-

lingsberettiget efter stk. 3, og bestemmelser om dokumentation efter stk. 12.

11. I § 12 indsættes efter *stk. 1*:

»*Stk. 2.* Opgørelsesperioden for tilbagebetalingsbeløb vedrørende leverancer, der både anvendes til formål, der er tilbagebetalingsberettigede efter loven, og til formål, der ikke er tilbagebetalingsberettigede, er dog kalenderåret, jf. stk. 3-7. For virksomheder, der ikke anvender kalenderåret som opgørelsesperiode, er perioden en 12-måneders periode.

Stk. 3. Der ydes godtgørelse for en forholdsmæssig fordeling af leverancen. Den tilbagebetalingsberettigede del opgøres som forholdet mellem periodens forbrug af det lager m.v., som leverancen indgår i, til tilbagebetalingsberettigede formål og det totale forbrug af lageret m.v. For leverancer, der anvendes som nævnt i § 11 stk. 5, nr. 4, opgøres den tilbagebetalingsberettigede del efter reglerne i § 11 stk. 5, nr. 4.

Stk. 4. Virksomheder kan uanset stk. 2 foretage en foreløbig modregning af afgiften. Den foreløbige fordeling på de forskellige anvendelser sker i forhold til den foregående opgørelsesperiodes fordeling. Såfremt der ikke foreligger en tidligere fordeling, eller hvis der er sket væsentlige ændringer i forbrugssammensætningen, sker den løbende fordeling på baggrund af virksomhedens kvalificerede skøn.

Stk. 5. Efter udløbet af en opgørelsesperiode foretager virksomheden en endelig opgørelse af det tilbagebetalingsberettigede beløb for opgørelsesperioden. Beløbet anføres på virksomhedens angivelse efter merværdiafgiftsloven for den sidste afgiftsperiode i opgørelsesperioden. Overstiger beløbet den foreløbige tilbagebetaling til virksomheden efter stk. 4, kan virksomheden modregne det overskydende beløb i afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven. Har virksomheden modtaget for store tilbagebetalinger efter stk. 4, tillægges beløbet afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven.

Stk. 6. Anvendes en leverance, der er indkøbt som motorbrændstof, helt eller delvist til andre formål, ydes der tilbagebetaling for den forbrugte mængde af forskellen mellem afgiften af varer, der anvendes som motorbrændstof, og varer, der anvendes til andre formål.

Stk. 7. Stk. 2-5 finder ikke anvendelse for motorbrændstof omfattet af § 11, stk. 3.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 8-10.

§ 12. Tilbagebetalingsbeløbet efter § 11 opgøres for den periode, som virksomheden anvender ved angivelsen af afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven. Tilbagebetalingsbeløbet for en periode omfatter afgiften efter denne lov, jf. dog § 11, stk. 2, 2. og 3. pkt., af de af virksomheden i perioden modtagne leverancer af afgiftspligtige olieprodukter og varme. Tilbagebetaling af afgiftsbeløbet for varme kan dog omfatte flere perioder under ét.

Stk. 2-4. ---

12. I § 13, stk. 1 og 2, ændres »§ 9, stk. 7« til: »§ 9, stk. 8«.

§ 13. Der betales afgift af afgiftspligtige varer, der indføres fra steder uden for EF eller indføres fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EF-landes afgiftsområde, medmindre varerne tilføres en oplagshaver eller er fritaget efter § 9, stk. 7. Afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 4, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder ligeledes anvendelse for varer, der medbringes eller modtages af private fra andre EF-lande, bortset fra varer, der leveres ved fjernsalg, jf. dog § 9, stk. 7.

Stk. 3-4. ---

13. I § 25, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 12, stk. 4« til: »§ 12, stk. 10«.

§ 25. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt

1) ---

2) overtræder § 1, stk. 5, § 3, stk. 1 eller 4, § 4, stk. 1, 5, 7 eller 8, 3. pkt., § 12, stk. 4, § 14, stk. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 eller 8, § 15, stk. 1, § 16, stk. 1 eller 3, § 22, stk. 2, 3 eller 4, § 29, stk. 3, eller § 35, stk. 5,

3)-5) ---

Stk. 2-4. ---

§ 3

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 544 af 22. juni 1994, som ændret ved § 2 i lov nr. 418 af 14. juni 1995, foretages følgende ændringer:

1. I § 5 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Såfremt afgiftspligtige varer, der ikke er omfattet af § 6, stk. 1, udleveres til an-

dre oplagingsanlæg end de for modtageren normale, kan de statslige told- og skattemyndigheder bestemme, at udleveringen efter stk. 1 finder sted ved modtagelsen af de afgiftspligtige varer i de normale oplagingsanlæg.«.

§ 5. Registrerede virksomheder skal opgøre den afgiftspligtige mængde varer for en afgiftsperiode som den mængde afgiftspligtige varer, der er udleveret fra virksomheden, jf. dog stk. 2. I opgørelsen skal endvidere medtages virksomhedens eget forbrug af afgiftspligtige varer i det omfang, det ikke opfylder betingelserne for tilbagebetaling efter § 8.

Stk. 2-3. ---

2. I § 7, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »kraftvarmeværker,«: »der er registreret efter denne lov,«.

3. I § 7 indsættes efter *stk. 1* som nyt stykke:

»Stk. 2. Kraftværker og kraftvarmeværker, der ikke er registreret efter denne lov, får afgiften godtgjort i samme omfang og efter samme fordelingsregler som i stk. 1. Værker, der ikke opfylder betingelserne for at få afgiften tilbagebetalt efter reglerne i lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter, kan efter anmodning til de statslige told- og skattemyndigheder få afgiften tilbagebetalt månedsvis. Afgiftsbeløbet udbetales efter de i merværdiafgiftslovens § 63 anførte regler.«.

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

4. I § 7, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 2 og 3« til: »stk. 2, 3 og 4« og »stk. 1, 2. pkt.« ændres til: »stk. 1 og 2«.

§ 7. Fritaget for afgift er varer, der anvendes til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraftvarmeværker, når der skal betales afgift efter lov om afgift af elektricitet. Kraftværker og kraftvarmeværker omfattet af bilaget til denne lov skal ikke betale afgift af den del af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, der medgår til produktionen af elektricitet, og som indregnes i elektricitetsprisen. Andre kraftvarmeværker end dem, der er omfattet af bilaget, skal ikke betale afgift af den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet. Den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektriciteten, beregnes som forhold-

det mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede elektricitet og på den anden side summen af energiindholdet i den fremstillede elektricitet og den fremstillede mængde varme. Andre kraftvarmeværker end dem, der er omfattet af bilaget, kan i stedet vælge at beregne den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet, som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede elektricitet divideret med 0,9 og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler.

Energiindholdet udgår:

Spildolie	40,4 MJ/kg
Fyringstjære	36,4 MJ/kg
Gas- og dieselolie	35,9 MJ/l
Petroleum	34,8 MJ/l
Fuelolie	40,4 MJ/kg
LPG	46,0 MJ/kg
Gas, som fremkommer ved raffinering af mineralisk olie (raffinaderigas)	52,0 MJ/kg
Stenkul	25,2 GJ/t
Koks	28,9 GJ/t
Jordoliekok	31,4 GJ/t
Brunkulsbriketter og brunkul	18,3 GJ/t
Benzin	32,9 MJ/l
Halm	14,5 MJ/kg
Træaffald	14,7 MJ/kg
Andet affald	9,4 MJ/kg
Naturgas	39,6 MJ/Nm ³

MJ = megajoule

GJ = gigajoule

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte regnskabs- og kontrolforskrifter for afgiftsgodtgørelse eller afgiftsfritagelse efter stk. 1, 1. pkt., stk. 2 og 3, og de nærmere regler for opgørelse og afregning af afgiften efter stk. 1, 2. pkt.

5. I § 8, stk. 2, og § 20, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 9, stk. 4« til: »§ 9, stk. 9«.

6. I § 8, stk. 4, nr. 4, indsættes efter 2. pkt.:

»På anlæg, hvor fremløbstemperaturen er over 90 grader, eller anlæg, hvor den ikke tilbagebetalingsberettigede del udgør mindre end 10 pct. af den samlede fremstilling, kan virksomheden vælge mellem at opgøre ande-

len, der anvendes i ikke tilbagebetalingsberettigede anlæg, efter ovenstående metode og at opgøre forbruget til ikke tilbagebetalingsberettigede formål direkte. Den direkte opgjorte mængde opgøres som den mængde energi, der forbruges til ikke tilbagebetalingsberettigede formål, divideret med energiindholdet i de indfyrede brændsler, jf. § 7, stk. 1. Denne mængde divideres med anlæggets virkningsgrad. Såfremt målingen ikke foretages i umiddelbar nærhed af anlægget, der fremstiller varmen, tillægges yderligere 10 pct. Den resterende mængde brændsel henregnes til den tilbagebetalingsberettigede del. Virkningsgraden udgør for gasfyrede anlæg 0,90, for oliefyrede anlæg 0,85 og for andre anlæg 0,80.«.

7. I § 8, stk. 6, indsættes som 3. og 4. pkt.:

»For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der ville kunne ydes fuld tilbagebetaling for efter stk. 11, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen. Såfremt nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 3, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen dog kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen.«.

8. I § 8 indsættes efter stk. 6 som nyt stykke:

»Stk. 7. I det omfang den nyttiggjorte varme eller varme vand delvist er fremstillet ved andet end afgiftspligtige brændsler eller afgiftspligtig elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen for en forholdsvis mængde varme. Den forholdsvis nedsættelse opgøres som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i de brændsler, som der ydes tilbagebetaling for, og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler m.v., jf. § 7, stk. 1.«.

Stk. 7-10 bliver herefter stk. 8-11.

9. I § 8, stk. 8, der bliver stk. 9, ændres tre steder »stk. 7« til: »stk. 8«.

10. I § 8, stk. 10, der bliver stk. 11, ændres »efter § 7, stk. 1« til: »eller -godtgørelse efter § 7, stk. 1 eller 2«.

§ 8. ---

Stk. 2. Afgiften efter stk. 1 tilbagebetales i samme omfang, som virksomheden har fradragret for indgående merværdiafgift for afgiftspligtige varer og varme. Til dokumenta-

tion af tilbagebetalingsbeløbet skal virksomheden kunne fremlægge fakturaer eller særskilte opgørelser, der kan danne grundlag for opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet, jf. § 9, stk. 4, og § 11, stk. 2 og 3.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Der ydes dog tilbagebetaling for:

1)-3) ---

4) En forholdsmæssig del af afgiften af varer og varme, der forbruges i anlæg, hvor der fremstilles såvel varme og varmt vand, der er fremstillet på et selvstændigt anlæg ville være tilbagebetalingsberettiget, som ikke tilbagebetalingsberettiget varmeleverance, rumvarme og varmt vand, når en sådan forholdsmæssig fordeling kan opgøres. Den tilbagebetalingsberettigede andel opgøres som forholdet mellem på den ene side den mængde energi, som forbruges i de tilbagebetalingsberettigede anlæg, og på den anden side energiindholdet i den samlede mængde fremstillet varme.

Stk. 5. ---

Stk. 6. I det omfang en del af det varme vand eller varmen, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1 eller 4, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af naturgas og bygas og denne lov med 42,5 kr. pr. gigajoule (GJ) varme. I det omfang varmen afsættes, udgør nedsættelsen dog højst 42,5 pct. af det samlede vederlag for varmeleverancen. Såfremt nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1 eller 4.

Stk. 7. For varm luft, der er opvarmet ved afgiftspligtige varer eller varme, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1 eller 4, og som direkte eller gennem direkte opvarmning af anden luft nyttiggøres ved særlige installationer, nedsættes tilbagebetalingen, jf. stk. 6, for den mængde varme, som ikke er nyttiggjort til rumopvarmning i samme rum, som varmen er nyttiggjort fra. For andre nyttiggørelser af varm luft gennem særlige installationer nedsættes tilbagebetalingen altid. Såfremt luften også opvarmes ved varer eller varme, som der ikke ydes tilbagebetaling for, kan den mæng-

de varme, som herved er tilført luften, modregnes i den varmemængde, der ligger til grund for nedsættelsen. Nedsættelsen er dog mindst 0.

Stk. 8. Energiindholdet i den i stk. 7 omhandlede nyttiggjorte varme luft kan enten opgøres ved målere eller beregnes som 2 gange energiforbruget i de anlæg, som transporterer luften. Når beregningen sker på sidstnævnte måde og end el af den varme luft efterfølgende anvendes til opvarmning af væsker, medregnes denne opvarmning af væsker som nyttiggjort varme efter stk. 6. Samtidig modregnes denne opvarmning i det beregnede energiindhold i den varme luft. Transporterer de pågældende anlæg også luft, der ikke er omfattet af stk. 7, kan beregningen baseres på en forholdsmæssig andel. Andelen opgøres som den andel af det samlede energiforbrug i de pågældende anlæg, som svarer til forholdet mellem på den ene side mængden af luft, som er omfattet af stk. 7, og på den anden side den totale mængde transporteret luft.

Stk. 9. ---

Stk. 10. Den, som forbruger varme fra en virksomhed nævnt i stk. 6, får tilbagebetalt et beløb svarende til nedsættelsen efter stk. 6 i samme omfang, som der ydes tilbagebetaling efter stk. 1, 2, 3, 4, og 5 eller afgiftsfrigtagelse efter § 7, stk. 1.

§ 20. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt

1) ---

2) overtræder § 2, stk. 1, § 9, stk. 4, § 10 a, stk. 1, 2. pkt. eller stk. 2, § 11, stk. 1, 2 eller 3, § 12, stk. 1, § 17, stk. 2, 3 eller 4, og § 26, stk. 3, eller stk. 4, 1. pkt.,

3)-5) ---

Stk. 2-4. ---

11. I § 9 indsættes efter *stk. 1* som nye stykker:

»*Stk. 2.* Opgørelsesperioden for tilbagebetalingsbeløb vedrørende leverancer, der både anvendes til formål, der er tilbagebetalingsberettigede efter loven, og til formål, der ikke er tilbagebetalingsberettigede, er dog kalenderåret, jf. stk. 3-6. For virksomheder, der ikke anvender kalenderåret som opgørelsesperiode, er perioden en 12-måneders periode.

Stk. 3. Der ydes godtgørelse for en forholdsmæssig fordeling af leverancen. Den tilbagebetalingsberettigede del opgøres som forholdet mellem periodens forbrug af det lager m.v.,

som leverancen indgår i, til tilbagebetalingsberettigede formål og det totale forbrug af lageret m.v. For leverancer, der anvendes som nævnt i § 8, stk. 4, nr. 4, opgøres den tilbagebetalingsberettigede del efter reglerne i § 8, stk. 4, nr. 4.

Stk. 4. Virksomheder kan uanset stk. 2 foretage en foreløbig modregning af afgiften. Den foreløbige fordeling på de forskellige anvendelser sker i forhold til den foregående opgørelsesperiodes fordeling. Såfremt der ikke foreligger en tidligere fordeling, eller hvis der er sket væsentlige ændringer i forbrugssammensætningen, sker den løbende fordeling på baggrund af virksomhedens kvalificerede skøn.

Stk. 5. Efter udløbet af en opgørelsesperiode foretager virksomheden en endelig opgørelse af det tilbagebetalingsberettigede beløb for opgørelsesperioden. Beløbet anføres på virksomhedens angivelse efter merværdiafgiftsloven for den sidste afgiftsperiode i opgørelsesperioden. Overstiger beløbet den foreløbige tilbagebetaling til virksomheden efter stk. 4, kan virksomheden modregne det overskydende beløb i afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven. Har virksomheden modtaget for store tilbagebetalinger efter stk. 4, tillægges beløbet afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven.

Stk. 6. Anvendes en leverance, der er indkøbt som motorbrændstof, helt eller delvist til andre formål, ydes der tilbagebetaling for den forbrugte mængde af forskellen mellem afgiften af varer, der anvendes som motorbrændstof, og varer, der anvendes til andre formål.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 7-9.

§ 9. Tilbagebetalingsbeløbet efter § 8 opgøres for den periode, som virksomheden anvender ved angivelsen af afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven. Tilbagebetalingsbeløbet for en periode omfatter afgiften efter nærværende lov af de af virksomheden i perioden modtagne leverancer af afgiftspligtige varer og varme. Tilbagebetaling af afgiftsbeløbet kan dog omfatte flere perioder under ét.

Stk. 2-4. — — —

12. I § 24, stk. 2, indsættes efter »§ 7, stk. 2«: »og 3«.

§ 24. — — —

Stk. 2. Såfremt en virksomhed har fået udbetalt for meget i godtgørelse efter § 7, stk. 2, § 8 og § 9, afkræves den for meget udbetalte

godtgørelse til betaling senest 14 dage efter påkrav.

Stk. 3-4. — — —

§ 4

I lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 545 af 22. juni 1994, som ændret ved § 3 i lov nr. 418 af 14. juni 1995, foretages følgende ændringer:

1. I § 11, stk. 4, nr. 1 og 2, stk. 9, 10 og 11, ændres »stk. 6« til: »stk. 7«.

2. I § 11 indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:

»Stk. 6. Der kan ydes fuld tilbagebetaling i det omfang, en måling af det faktiske forbrug vedrører et areal under 100 m², såfremt der indbetales en afgift af de pågældende rum på 8 kr. pr. m² pr. måned. Afgiften erlægges ved, at den samlede tilbagebetaling efter lov om energifgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af naturgas og bygas og denne lov nedsættes.«

Stk. 6 bliver herefter stk. 7.

3. I § 11, stk. 6, der bliver stk. 7, indsættes efter 2. pkt.:

»For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes fuld tilbagebetaling for efter stk. 12, jf. § 11, stk. 12, i lov om energifgift af visse mineralolieprodukter m.v., sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen. Såfremt nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 3, nedsættes tilbagebetalingen dog kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen.«

4. I § 11 indsættes efter stk. 6, der bliver stk. 7, som nyt stykke:

»Stk. 8. I det omfang den nyttiggjorte varme eller varme vand delvist er fremstillet ved andet end afgiftspligtige brændsler eller afgiftspligtig elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen for en forholdsvis mængde varme. Den forholdsvis nedsættelse opgøres som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i de brændsler og den elektricitet, som der ydes tilbagebetaling for, og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler m.v. og den forbrugte elektricitet, jf. § 9, stk. 2,

i lov om energifgift af visse mineralolieprodukter m.v.«.

Stk. 7-16 bliver herefter stk. 9-18.

5. I § 11, stk. 7, der bliver stk. 9, ændres »stk. 6« til: »stk. 7«.

6. I § 11, stk. 8, der bliver stk. 10, ændres tre steder »stk. 7« til: »stk. 9«.

7. I § 11, stk. 10, der bliver stk. 12, ændres »stk. 11« til: »stk. 12«.

8. I § 11, stk. 11, der bliver stk. 13, ændres »stk. 15« til: »§ 11 a, stk. 8«.

9. § 11, stk. 12-16, der bliver stk. 14-18, ophæves.

§ 11. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Der ydes dog tilbagebetaling for:

- 1) Varmt brugsvand omfattet af stk. 3, som anvendes til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning, og som et led i forarbejdningen vaskes, renses eller rengøres i eller med særlige anlæg, samt opvarmning a rum, som anvendes til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning, og som et led i forarbejdningen udsættes for temperaturændringer såsom opvarmning, kogning, ristning, destillation, sterilisation, pasteurisering, dampning, tørring, inddampning, fordampning eller kondensering i særlige rum med en driftstemperatur på mindst 45° C eller i malekabiner og lokaler indrettet til lagring af oste, når lagringen er en integreret del af ostningsprocessen. Afgiften tilbagebetales, uanset at opvarmningen af det særlige rum også bidrager til opvarmning af andre lokaler m.v., jf. dog stk. 6.

Stk. 5. ---

Stk. 6. I det omfang en del af det varme vand eller varme, som ikke er omfattet af stk. 3, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om energifgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv., lov om afgift af naturgas og bygas og denne lov med 42,5 kr. pr. gigajoule (GJ) varme. I det omfang varmen afsættes, udgør nedsættelsen dog højst 42,5 pct. af det

samlede vederlag for varmelieferancen. Såfremt nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af elektricitet i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling.

Stk. 7. For varm luft, der er opvarmet med elektricitet, som ikke er omfattet af stk. 3, og som direkte eller gennem direkte opvarmning af anden luft nyttiggøres ved særlige installationer, nedsættes tilbagebetalingen, jf. stk. 6, for den mængde varme, som ikke er nyttiggjort til rumopvarmning i samme rum, som varmen er nyttiggjort fra. For andre nyttiggørelser af varm luft gennem særlige installationer nedsættes tilbagebetalingen altid. Såfremt luften også opvarmes ved varer eller varme, som der ikke ydes tilbagebetaling for, kan den mængdevarme, som herved er tilført luften, modregnes i den varmemængde, der ligger til grund for nedsættelsen. Nedsættelsen er dog mindst 0.

Stk. 8. Energiindholdet i den i stk. 7 omhandlede nyttiggjorte varme luft kan enten opgøres ved målere eller beregnes som 2 gange energiforbruget i de anlæg, som transporterer luften. Når beregningen sker på sidstnævnte måde og end el af den varme luft efterfølgende anvendes til opvarmning af væsker, medregnes denne opvarmning af væsker som nyttiggjort varme efter stk. 6. Samtidig modregnes denne opvarmning i det beregnede energiindhold i den varme luft. Transporterer de pågældende anlæg også luft, der ikke er omfattet af stk. 7, kan beregningen baseres på en forholdsmæssig andel. Andelen opgøres som den andel af det samlede energiforbrug i de pågældende anlæg, som svarer til forholdet mellem på den ene side mængden af luft, som er omfattet af stk. 7, og på den anden side den totale mængde transporteret luft.

Stk. 9. ---

Stk. 10. Bestemmelsen i § 11, stk. 11, i lov om energifgift af visse mineralolieprodukter m.v. finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 11. Afgiften tilbagebetales efter stk. 1 i samme omfang, som virksomheden har fradragret for indgående merværdiafgift for elektricitet og varme. Til dokumentation af tilbagebetalingsbeløbet skal virksomheden kunne fremlægge fakturaer eller særskilte opgørelser, hvoraf størrelsen af afgiften fremgår, jf. stk. 15.

Stk. 12. Tilbagebetalingsbeløbet efter stk. 1 opgøres for den periode, som virksomheden

anvender ved angivelsen af afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven. Tilbagebetalingsbeløbet for en periode omfatter afgiften efter nærværende lov af de af virksomheden i perioden modtagne leverancer af afgiftspligtig elektricitet og varme. Tilbagebetaling af afgiftsbeløbet kan dog omfatte flere perioder under ét.

Stk. 13. Tilbagebetalingsbeløbet anføres på virksomhedens angivelser efter merværdiafgiftsloven. Beløbet angives i hele kroner, idet der bortses fra ørebeløb.

Stk. 14. Tilbagebetalingen sker ved, at virksomheden foretager modregning i sit afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven. I det omfang tilbagebetalingen ikke kan ske ved modregning, udbetales beløbet til virksomheden efter de i merværdiafgiftslovens § 63 anførte regler.

Stk. 15. Virksomheder, der leverer elektricitet og varme, skal mindst én gang årligt afgive de oplysninger, der er nødvendige ved opgørelsen af afgiften efter stk. 11. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler herom.

Stk. 16. Skatteministeren kan fastsætte regler om afgiftsfrigørelse for elektricitet, der leveres til de i toldlovens § 4 nævnte diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. samt de hertil knyttede personer.

10. § 11 a affattes således:

»Tilbagebetalingsbeløbet efter § 11, stk. 1, opgøres for den periode, som virksomheden anvender ved angivelsen af afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven. Tilbagebetalingsbeløbet for en periode omfatter afgiften efter nærværende lov af de af virksomheden i perioden modtagne leverancer af afgiftspligtig elektricitet og varme. Tilbagebetaling af afgiftsbeløbet kan dog omfatte flere perioder under ét.

Stk. 2. Opgørelsesperioden for tilbagebetalingsbeløb vedrørende leverancer, der både anvendes til formål, der er tilbagebetalingsberettigede efter loven, og til formål, der ikke er tilbagebetalingsberettigede, er dog kalenderåret, jf. stk. 3-5. For virksomheder, der ikke anvender kalenderåret som opgørelsesperiode, er perioden en 12-måneders periode.

Stk. 3. Der ydes godtgørelse for en forholdsmæssig fordeling af leverancen. Den tilbagebetalingsberettigede del opgøres som forholdet mellem periodens forbrug af det lager m.v., som leverancen indgår i, til tilbagebetalingsbe-

rettigede formål og det totale forbrug af lageret m.v.

Stk. 4. Virksomheder kan uanset stk. 2 foretage en foreløbig modregning af afgiften. Den foreløbige fordeling på de forskellige anvendelser sker i forhold til den foregående opgørelsesperiodes fordeling. Såfremt der ikke foreligger en tidligere fordeling, eller hvis der er sket væsentlige ændringer i forbrugssammensætningen, sker den løbende fordeling på baggrund af virksomhedens kvalificerede skøn.

Stk. 5. Efter udløbet af en opgørelsesperiode foretager virksomheden en endelig opgørelse af det tilbagebetalingsberettigede beløb for opgørelsesperioden. Beløbet anføres på virksomhedens angivelse efter merværdiafgiftsloven for den sidste afgiftsperiode i opgørelsesperioden. Overstiger beløbet den foreløbige tilbagebetaling til virksomheden efter stk. 4, kan virksomheden modregne det overskydende beløb i afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven. Har virksomheden modtaget for store tilbagebetalinger efter stk. 4, tillægges beløbet afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven.

Stk. 6. Tilbagebetalingsbeløbet anføres på virksomhedens angivelser efter merværdiafgiftsloven. Beløbet angives i hele kroner, idet der bortses fra ørebeløb.

Stk. 7. Tilbagebetalingen sker ved, at virksomheden foretager modregning i sit afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven. I det omfang tilbagebetalingen ikke kan ske ved modregning, udbetales beløbet til virksomheden efter de i merværdiafgiftslovens § 63 anførte regler.

Stk. 8. Virksomheder, der leverer elektricitet og varme, skal mindst én gang årligt afgive de oplysninger, der er nødvendige ved opgørelsen af afgiften efter § 11, stk. 13. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler herom.«

§ 11 a. Skatteministeren kan fastsætte regler om godtgørelse af afgift af kørestrøm, der anvendes af rutebiler og eltog til personbefordring.

11. § 11 b affattes således:

»Elektricitet, der leveres til de i toldlovens § 4 nævnte diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. samt de hertil knyttede personer, er fritaget for afgift.

Stk. 2. Afgiften godtgøres af kørestrøm, der anvendes af rutebiler og eltog til personbefordring.

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for afgiftsfritagelsen og afgiftsgodtgørelsen efter stk. 1 og 2.

§ 11 b. (Ophævet).

12. I § 14, *stk. 1*, ændres »§ 11« til: »§ 11 a«.

§ 14. Såfremt det konstateres, at en virksomhed har afgivet urigtig angivelse efter § 8 eller § 11, således at virksomheden har betalt for lidt i afgift eller fået tilbagebetalt for meget, afkræves virksomheden det skyldige beløb til betaling senest 14 dage efter påkrav.

Stk. 2-4. ---

§ 5

I lov nr. 418 af 14. juni 1995 om ændring af lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og lov om afgift af elektricitet indsættes i § 4, *stk. 4*, efter »lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.«: », lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og lov om afgift af elektricitet«.

§ 4. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, kan dog i perioden fra ikrafttrædelsen til 31. december 1997 få en andel af afgiften efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. tilbagebetalt af de i virksomheden forbrugte varer, der direkte eller indirekte er medgået til fremstilling af rumvarme eller varmt vand. Tilbagebetalingsandelen udgør følgende andel:

70 pct. fra ikrafttrædelsen til 31. december 1996

35 pct. i perioden 1. januar 1997 - 31. december 1997.

Stk. 5-6. ---

§ 6

I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 718 af 8. september 1993, som senest ændret ved § 15 i lov nr. 376 af 18. maj 1994, § 1 i lov nr. 417 af 14. juni 1995 og § 1 i lov nr. 420 af 14. juni 1995, foretages følgende ændringer:

1. I § 7, *stk. 1*, nr. 3, ændres »og stk. 2« til: »og stk. 3«, og »stk. 4« ændres til: »stk. 5«.

§ 7. Fritaget for afgift er

1)-2) ---

3) afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 5-7, der anvendes til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraftvarmeværker, der afsætter elektricitet, eller til jernbanedrift efter bestemmelserne i henholdsvis § 7, stk. 1 og 2, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. Bestemmelserne i § 7, stk. 4, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. finder tilsvarende anvendelse, og

4) ---

Stk. 2-4. ---

2. I § 8 ændres »§ 7, stk. 3« til: »§ 7, stk. 4«.

§ 8. Virksomheder, der ikke er registreret efter § 3, kan i samme omfang som fastsat i § 10 i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. og § 7, stk. 3, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. af de statslige told- og skattemyndigheder meddeles bevilgning til afgiftsgodtgørelse for leverancer af afgiftspligtige varer,

1) der tilføres en virksomhed, der efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. eller lov om afgift af elektricitet er registreret for fremstilling, afsætning m.v. af samme varer,

2) der leveres til udlandet, eller

3) der fritages for afgift efter § 7.

3. I § 9, *stk. 3*, ophæves 2. pkt., og i stedet indsættes:

»Den andel, der kan henregnes under stk. 2, opgøres som forholdet mellem på den ene side den mængde, der anvendes til formål nævnt i bilaget, og på den anden side den samlede mængde fremstillet på fællesanlægget. Den resterende mængde brændsel m.v. henregnes til stk. 1. På anlæg, hvor fremløbstemperaturen er over 90 grader, eller anlæg, hvor mindst 90 pct. af det tilbagebetalingsberettigede forbrug vedrører anvendelser omfattet af stk. 2, kan virksomheden vælge mellem at opgøre andelen, der henregnes under stk. 1, indirekte efter ovenstående metode og at opgøre forbruget, der henregnes under stk. 1, direkte. Den direkte opgjorte mængde, der kan henregnes under stk. 1, opgøres som den mængde energi, der forbruges i anlæg omfattet af stk. 1, divideret

med energiindholdet i de indfyrede brændsler, jf. § 9, stk. 2, i lov om energifgift af visse mineralolieprodukter m.v. Denne mængde divideres med anlæggets virkningsgrad. Såfremt målingen ikke foretages i umiddelbar nærhed af anlægget, der fremstiller varmen, tillægges yderligere 10 pct. Den resterende mængde brændsel henregnes til stk. 2. Virkningsgraden udgør for gasfyrede anlæg 0,90, for oliefyrede anlæg 0,85 og for andre anlæg 0,80.«.

4. I § 9, stk. 5, indsættes efter 2. pkt.:

»Såfremt nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 3, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen dog kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen.«.

5. I § 9 indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:

»Stk. 6. I det omfang den nyttiggjorte varme eller varme vand delvist er fremstillet ved andet end afgiftspligtige brændsler eller afgiftspligtig elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen for en forholdsvis mængde varme. Den forholdsvise nedsættelse opgøres som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i de brændsler, som der ydes tilbagebetaling for, og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler m.v., jf. § 9, stk. 2, i lov om energifgift af visse mineralolieprodukter m.v.«.

Stk. 6-11 bliver herefter stk. 7-12.

6. I § 9, stk. 7, der bliver stk. 8, ændres tre steder »stk. 6« til: »stk. 7«.

7. I § 9, stk. 9, der bliver stk. 10, indsættes som 3. pkt.:

»For den, der nyttiggør varme, jf. stk. 5, sker der ikke nedsættelse af tilbagebetalingen for den del af eget forbrug af nyttiggjort varme, som anvendes til formål nævnt i bilaget«.

§ 9. — — —

Stk. 2. — — —

Stk. 3. En forholdsmæssig del af afgiften kan henregnes under stk. 2 i de tilfælde, hvor samme anlæg forsyner såvel anvendelser omfattet af stk. 1 som anvendelser omfattet af stk. 2, når en sådan fordeling kan opgøres. Den andel, der kan henregnes under stk. 2, opgøres som forholdet mellem på den ene si-

de den mængde energi, der anvendes som nævnt i bilaget, og på den anden side energien i den samlede mængde fremstillet varme.

Stk. 4. — — —

Stk. 5. I det omfang en del af det varme vand eller varmen, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 2, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes tilbagebetalingen med 7,5 kr. pr. GJ (gigajoule) varme. I det omfang varmen afsættes, udgør nedsættelsen dog højst 7,5 pct. af det samlede vederlag for leverancen. Såfremt nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling.

Stk. 6. — — —

Stk. 7. Energiindholdet i den i stk. 6 omhandlede nyttiggjorte varme luft kan enten opgøres ved målere eller beregnes som 2 gange energiforbruget i de anlæg, som transporterer luften. Når beregningen sker på sidstnævnte måde og en del af den varme luft efterfølgende anvendes til opvarmning af væsker, medregnes denne opvarmning af væsker som nyttiggjort varme efter stk. 5. Samtidig modregnes denne opvarmning i det beregnede energiindhold i den varme luft. Transporterer de pågældende anlæg også luft, der ikke er omfattet af stk. 6, kan beregningen baseres på en forholdsmæssig andel. Andelen opgøres som den andel af det samlede energiforbrug i de pågældende anlæg, som svarer til forholdet mellem på den ene side mængden af luft, som er omfattet af stk. 6, og på den anden side den totale mængde transporteret luft.

Stk. 8. — — —

Stk. 9. Den, som forbruger varme fra en virksomhed nævnt i stk. 5, får tilbagebetalt et beløb svarende til nedsættelsen efter stk. 5, i samme omfang so der ydes tilbagebetaling efter stk. 1. For varme, der er anvendt som nævnt i bilaget til denne lov, ydes der dog tilbagebetaling af hele nedsættelsen efter stk. 5.

Stk. 10-11. — — —

8. I § 10 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. For leverancer af afgiftspligtige varer, der både anvendes til formål, der er tilbagebetalingsberettigede efter § 9, stk. 1, og formål, der er tilbagebetalingsberettigede efter § 9, stk. 2, finder henholdsvis § 12, stk. 2-5, i lov

Bilag til f. t. l. vedr. forskellige energifgiftslove m.v.

om afgift af naturgas og bygas, § 12, stk. 2-7, i lov om energifgift af mineralolieprodukter m.v., § 9, stk. 2-6, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., og § 11 a, stk. 2-5, i lov om afgift af elektricitet tilsvarende anvendelse.«.

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

§ 10. Tilbagebetaling sker samtidig med tilbagebetaling af afgift efter lov om energifgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af elektricitet og lov om afgift af naturgas og bygas.

Stk. 2-4. ---

9. § 13, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Registrerede virksomheder skal ikke indbetale afgift af den del af eget forbrug, for hvilken der ydes tilbagebetaling efter § 9 eller tilskud efter lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug.«.

§ 13. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Registrerede virksomheder skal ikke indbetale afgift af den del af eget forbrug, for hvilken der kan ske månedvis tilbagebetaling af afgiften efter § 2 i lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter eller månedvis udbetaling af tilskud efter § 2, stk. 3, 2. pkt., i lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug.

10. I § 15, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 10, stk. 4« til: »§ 10, stk. 5«.

§ 15. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt

1) ---

2) overtræder registreringsforpligtelsen efter § 3, jf. § 23, stk. 3, eller § 10, stk. 4.

Stk. 2-5. ---

§ 7

I lov nr. 421 af 14. juni 1995 om afgift af svovl foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 3, ændres »anvendes i eller afsættes af virksomheden« til: »nyttiggøres i virksomheden selv eller sælges«.

2. § 2, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser vedrørende målere og regler for måling m.v. til opgørelse af den i stk. 2 nævnte udledning til luften.«.

3. I § 2 indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. De statslige told- og skattemyndigheder kan fastsætte nærmere krav til oplysninger, dokumentation m.v., som skal fremgå af den i stk. 2 nævnte ansøgning.«.

§ 2. Afgiften udgør 20 kr. pr. kg svovl i de i § 1 nævnte varer.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Såfremt registrerede virksomheder, som anvender varer omfattet af § 1, nr. 14, med et afgiftspligtigt svovlindhold, ikke foretager måling af den samlede mængde svovl udledt til luften, opgøres afgiften ud fra virksomhedens samlede energiproduktion opgjort i GJ, der anvendes i eller afsættes af virksomheden. Afgiften udgør:

1) Træ, træflis m.v. 80 øre pr. GJ

2) Halm 160 øre pr. GJ

3) Affald 115 øre pr. GJ

Stk. 4. ---

Stk. 5. De statslige told- og skattemyndigheder kan fastsætte bestemmelser vedrørende målere til opgørelse af den i stk. 2 nævnte udledning til luften. Endvidere kan de statslige told- og skattemyndigheder fastsætte nærmere krav til oplysninger, dokumentation m.v., som skal fremgå af den i stk. 2 nævnte ansøgning.

4. § 3, stk. 1, affattes således:

»Virksomheder, der udvinder eller fremstiller varer med et afgiftspligtigt svovlindhold omfattet af § 1, nr. 1-13, samt virksomheder, der forbruger varer med et afgiftspligtigt svovlindhold omfattet af § 1, nr. 14, skal registreres hos de statslige told- og skattemyndigheder.«.

§ 3. Virksomheder, der udvinder eller fremstiller varer med et afgiftspligtigt svovlindhold, samt virksomheder, der forbruger varer med et afgiftspligtigt svovlindhold omfattet af § 1, nr. 14, skal registreres hos de statslige told- og skattemyndigheder bortset fra virksomheder, der udvinder eller fremstiller varer omfattet af § 1, nr. 14.

Stk. 2-4. ---

5. I § 6 indsættes efter *stk. 7* som nyt stykke:

»*Stk. 8.* Virksomheder, der er registreret efter § 3, stk. 1 eller 2, kan vælge at opgøre svovlindholdet i leverancer af varer, der afsættes, på grundlag af det maksimale svovlindhold, der kan forekomme i leverancerne. Virksomhederne skal anmelde maksimum til de statslige told- og skattemyndigheder.«.

Stk. 8 bliver herefter *stk. 9*.

§ 6. Registrerede virksomheder skal opgøre den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode som den mængde af varer med et afgiftspligtigt svovlindhold, der er udleveret fra virksomheden, jf. dog § 7, stk. 1. I opgørelsen skal endvidere medtages virksomhedens eget forbrug af varer med et afgiftspligtigt svovlindhold.

Stk. 2-8. ---

6. I § 8, *stk. 1*, indsættes efter »bevilling til afgiftsgodtgørelse«: », jf. § 9, stk. 6.«.

§ 8. Fritaget for afgift er varer med et afgiftspligtigt svovlindhold, der leveres fra en registreret virksomhed eller en virksomhed, der har bevilling til afgiftsgodtgørelse til de i toldlovens § 4 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. og de hertil knyttede personer.

Stk. 2-3. ---

7. I § 9 indsættes efter *stk. 3* som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Virksomheder kan vælge at få godtgjort afgift efter *stk. 1* på grundlag af det minimum for svovl, der er bundet i materialer. Virksomhederne skal anmelde minimumsindholdet i de enkelte materialer til de statslige told- og skattemyndigheder.«.

Stk. 4-8 bliver herefter *stk. 5-9*.

8. I § 9, *stk. 7*, der bliver *stk. 8*, ændres »og 5« til: »og 6«.

§ 9. Godtgørelse af afgiften sker til registrerede virksomheder, der betaler afgift af det afgiftspligtige indhold af svovl i de i § 1 nævnte varer og begrænser udledningen af svovldioxid til luften igennem røgrønsning eller binding af svovl til andre materialer m.v. Godtgørelsen svarer til den mængde svovl, der i afgiftsperioden bortrenses eller bindes i an-

dre materialer. Der ydes ikke godtgørelse, såfremt afgiften opgøres efter § 6, stk. 3.

Stk. 2-6. ---

Stk. 7. Skatteministeren kan fastsætte regnskabs- og kontrolforskrifter for afgiftsfritagelse og godtgørelse. Endvidere kan skatteministeren fastsætte de nærmere regler for opgørelse og afregning af afgiften efter *stk. 1* og *5*.

Stk. 8. ---

9. I § 29, *stk. 1, nr. 2*, ændres »§ 31, stk. 3« til: »§ 31, stk. 3 og 5«.

§ 29. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt

1) ---

2) overtræder § 3, stk. 1, § 10, stk. 1-4 og 6, § 11, stk. 1 og 3, § 18, stk. 1, 2. pkt., og *stk. 2*, § 19, stk. 2-4, og § 31, stk. 3,

3)-5) ---

Stk. 2-4. ---

10. I § 31, *stk. 3*, indsættes efter »som betaler afgift af det afgiftspligtige svovlindhold af varer nævnt i § 1,«: »jf. § 6, stk. 1 og 2,«.

11. I § 31 indsættes som *stk. 5* og *6*:

»*Stk. 5.* Andre virksomheder, der den 1. oktober 1995 var registreret efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. eller lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., og som ved lovens ikrafttræden har en lagerbeholdning på over 100 t af varer nævnt i § 1 med et afgiftspligtigt svovlindhold, skal senest 15 dage efter lovens ikrafttræden indsende en opgørelse over den nævnte lagerbeholdning og det afgiftspligtige svovlindhold i disse varer til de statslige told- og skattemyndigheder. De statslige told- og skattemyndigheder fastsætter de nærmere regler for opgørelsen.

Stk. 6. Virksomheder, der er omfattet af *stk. 5*, skal senest 30 dage efter lovens ikrafttræden indbetale afgift af den i *stk. 5* nævnte lagerbeholdning med et afgiftspligtigt svovlindhold til de statslige told- og skattemyndigheder. Betales afgiften ikke rettidigt, finder lovens § 12, stk. 2, tilsvarende anvendelse.«.

§ 31. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Virksomheder, der registreres ved lovens ikrafttræden, og som betaler afgift af det afgiftspligtige svovlindhold af varer nævnt i § 1, skal opgøre lagerbeholdningen af

varer nævnt i § 1 samt det afgiftspligtige svovlindhold i disse varer ved lovens ikrafttræden. Virksomhederne skal indsende en opgørelse over lagerbeholdning af varer nævnt i § 1 og det afgiftspligtige svovlindhold i disse varer til de statslige told- og skattemyndigheder senest 15 dage efter lovens ikrafttræden. De statslige told- og skattemyndigheder fastsætter de nærmere regler for opgørelsen.

Stk. 4. ---

12. § 32, stk. 2, affattes således:

» Stk. 2. Bundfradragene i stk. 1 finder endvidere anvendelse på varer, der er modtaget afgiftsfrit og forbrugt i virksomheden. Det gælder også, hvis virksomheden beregner afgift af udledt svovl til luften efter § 2, stk. 2.«

§ 32. I perioden fra lovens ikrafttræden til 31. december 1999 betales der alene afgift af den del af svovlindholdet i varer omfattet af § 1, der ligger over

Gas- og dieselolie, petroleum, blyholdig og blyfri benzin, autogas (LPG) og anden flaskegas (LPG), raffinaderigas og naturgas

	pct. svovl
Fra lovens ikrafttræden til 31. december 1996.....	0,05
1. januar 1997 - 31. december 1997....	0,05
1. januar 1998 - 31. december 1998....	0,05
1. januar 1999 - 31. december 1999....	0,05

De anførte svovlprocenter er vægtprocenter af varernes vægt ekskl. vand.

Fuelolie

Fra lovens ikrafttræden til 31. december 1996.....	0,4
1. januar 1997 - 31. december 1997....	0,3
1. januar 1998 - 31. december 1998....	0,2
1. januar 1999 - 31. december 1999....	0,1

De anførte svovlprocenter er vægtprocenter af varernes vægt ekskl. vand.

Fyringstjære

Fra lovens ikrafttræden til 31. december 1996.....	0,36
1. januar 1997 - 31. december 1997....	0,27
1. januar 1998 - 31. december 1998....	0,18
1. januar 1999 - 31. december 1999....	0,09

De anførte svovlprocenter er vægtprocenter af varernes vægt ekskl. vand.

Stenkul (inkl. stenkulsbriketter), koks, cinders og koksgrus

Fra lovens ikrafttræden til 31. december 1996.....	0,28
1. januar 1997 - 31. december 1997....	0,21
1. januar 1998 - 31. december 1998....	0,14
1. januar 1999 - 31. december 1999....	0,07

De anførte svovlprocenter er vægtprocenter af varernes vægt ekskl. vand.

Brunkulsbriketter og brunkul

Fra lovens ikrafttræden til 31. december 1996.....	0,20
1. januar 1997 - 31. december 1997....	0,15
1. januar 1998 - 31. december 1998....	0,10
1. januar 1999 - 31. december 1999....	0,05

De anførte svovlprocenter er vægtprocenter af varernes vægt ekskl. vand.

Jordoliekoks

Fra lovens ikrafttræden til 31. december 1996.....	0,32
1. januar 1997 - 31. december 1997....	0,24
1. januar 1998 - 31. december 1998....	0,16
1. januar 1999 - 31. december 1999....	0,08

De anførte svovlprocenter er vægtprocenter af varernes vægt ekskl. vand.

Træ, træflis m.v. og halm til brændselsformål

Fra lovens ikrafttræden til 31. december 1996.....	0,20
1. januar 1997 - 31. december 1997....	0,15
1. januar 1998 - 31. december 1998....	0,10
1. januar 1999 - 31. december 1999....	0,05

Affald til brændselsformål

Fra lovens ikrafttræden til 31. december 1996.....	0,16
1. januar 1997 - 31. december 1997....	0,12
1. januar 1998 - 31. december 1998....	0,08
1. januar 1999 - 31. december 1999....	0,04

Stk. 2. Bundfradragene i stk. 1 finder anvendelse på varer med et afgiftspligtigt svovlindhold, som forbruges i virksomheden, eller svovl, der udledes af virksomheden. Der kan ikke foretages bundfradrag for varer, som frføres virksomheden.

Stk. 3-5. ---

13. I § 34 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Repræsentationer, institutioner eller personer omfattet af § 8, stk. 1, er fritaget for afgift efter stk. 4.«.

Stk. 5 bliver herefter til stk. 6.

§ 34. I perioden fra lovens ikrafttræden til 31. december 1999 er varer nævnt i § 1, stk. 1, med et afgiftspligtigt svovlindhold, der anvendes til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraftvarmeværker, og hvor der betales afgift efter lov om afgift af elektricitet, ikke omfattet af lovens bestemmelser. Kraftvarmeværker omfattet af bilag til lov om ændring af energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og lov om afgift af elektricitet (Virksomheders betaling af afgift af rumvarme) skal ikke betale afgift af den del af det samlede forbrug af varer nævnt i § 1 med et afgiftspligtigt svovlindhold, der medgår til fremstilling af elektricitet, og som indregnes i elektricitetsprisen.

Stk. 2-5. — — —

§ 8

I lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 568 af 20. juni 1994, som ændret ved § 2 i lov nr. 417 af 14. juni 1995, indsættes i § 2, stk. 1, som nyt nummer:

»4) Lov om afgift af naturgas og bygas.«.

Nr. 4 bliver herefter nr. 5.

§ 2. Virksomheder, der kan få tilbagebetalt afgift efter følgende love, kan efter anmodning til de statslige told- og skattemyndigheder få afgiften tilbagebetalt månedvis:

- 1) Lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., dog bortset fra benzinafgift.
- 2) Lov om afgift af elektricitet.
- 3) Lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.
- 4) Lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, dog kun afgift, der tilbagebetales efter lovens § 7, stk. 4, eller § 9, stk. 1.

Stk. 2-5. — — —